

ریزرف تکت های هوایی و هتل در سراسر جهان بطور آنلاین همیشه و همه جا

وب سایت skytravels.com در زمینه ارایه خدمات مسافرتی بصورت آنلاین در افغانستان پیشتاز می باشد، که از جدید ترین تکنالوجی روز استفاده کرده و آنرا مطابق خواست مشتریان محترم تهیه نموده است. وب سایت skytravels.com بعنوان یک شرکت کاملاً افغانی، ارایه کننده خدمات فروش تکت های هوایی و هتل در سراسر جهان به مشتریان خویش میباشد. استفاده از skytravels.com آسانترین، کوتاه ترین و ارزانهترین طریقه برای رفع نیازمندی های مسافرتی شماست.

حالا شما میتوانید با مراجعه به Google Play نرم افزار Skytravels و با مراجعه به App Store نرم افزار Skytravellers را دانلود نمایید.

020 230 4949 - 020 230 4848
SUPPORT@SKYTRAVELS.COM

صفحه ۲ یادداشت روز

جدال تفسیرها؛ کیها

موافقت نامه را درست نفهمیده اند؟

موافقت نامه‌ی تشکیل حکومت وحدت ملی که به بن بست انتخابات ۱۳۹۳ و بحران سیاسی برخاسته از آن پایان بخشید و زمینه‌ی حضور دو تیم رقیب انتخاباتی را در قدرت فراهم کرد، اکنون یکبار دیگر جنجال آفرین شده است. یک و نیم سال از امضای این موافقت نامه می‌گذرد. با نزدیک شدن به زمان برگزاری لویه جرگه‌ی تعدیل قانون اساسی که در موافقت نامه‌ی سیاسی ذکر شده است، برخی از جریان‌های سیاسی بیرون از حکومت یا چهره‌هایی از داخل...

داکتر عبدالله: متعجب شدم، برخی از رهبران سیاسی موافقت نامه‌ی حکومت وحدت ملی را به دقت نخوانده اند

صفحه ۵ چهل تکه

نه، شکر هنوز نمرده!

اگر با شفاخانه‌ها و اتاق‌های انتظارشان سروکارتان افتاده باشد، حتماً شاهد این وضعیت غم‌انگیز بوده‌اید: دو-سه نفر در سالن انتظار نشسته یا ایستاده‌اند و کسی از درون یکی از اتاق‌ها بیرون می‌آید و خبر خوشی را به این دو-سه نفر منتظر و نگران منتقل می‌کند. آن خبر خوش این است که فلان پیر مرد ۹۰ ساله که از دیروز تا حالا در شفاخانه بستری است، هنوز نفس می‌کشد و داکترها گفته‌اند که فعلاً خطر مرگش نیست. حتماً می‌گویید خوب، کجای این وضعیت غم‌انگیز است؟ عرض می‌کنم: این چه خبر خوشی است که به آدم بگویند پدر یا پدر کلان ۹۰ ساله‌ات هنوز در بستر شفاخانه نفس می‌کشد؟ آن سوی این خبر خوش هیچ است. پیرمردی که در آن سن و سال کارش به شفاخانه کشیده و نزدیکان‌اش فکر می‌کنند که حالش خیلی بد است...

اژدهای خفته در همسایگی افغانستان؛ فاجعه‌ی در راه است؟

وقوع زلزله‌ی با قدرت ۷٫۵ درجه (ساعت ۱ و ۳۰ دقیقه بعد از ظهر ۲۶ ماه اکتوبر سال ۲۰۱۵ میلادی) در امتداد کوه‌های هندوکش در افغانستان، یکی از زلزله‌های بزرگ این منطقه طی یک قرن خوانده شد. علت وقوع این زلزله گسل معکوس زمین بود. مرکز این زلزله در حدود ۷۰ کیلومتری جنوب شرق شهر فیض‌آباد، مرکز ولایت بدخشان، و در عمق حدود ۲۰۰ کیلومتری سطح زمین بوده است. این زلزله برخلاف زلزله‌ی ۷٫۶ ریشتری که در سال ۲۰۰۵ در پاکستان رخ داد، خسارات و تلفات کمتری از خود...

صفحه ۳

حمله‌ی انتحاری بر بس سربازان ارتش در ننگرهار ۱۲ کشته و ۳۸ زخمی برجا گذاشت

اطلاعات روز: حوالی عصر روز دوشنبه بس حامل افسران ارتش در ولایت ننگرهار هدف حمله‌ی انتحاری قرار گرفت که در آن ۱۲ تن جان باخته و ۳۸ تن دیگر زخمی شدند. مقام‌های محلی ولایت ننگرهار می‌گویند که بس مربوط بخش جلب‌وجذب ارتش است و افسران به‌تازگی آموزش‌های نظامی روز دوشنبه بس حامل افسران ارتش در ولایت ننگرهار هدف حمله‌ی انتحاری قرار گرفت که در آن ۱۲ تن جان باخته و ۳۸ تن دیگر زخمی شدند. مقام‌های محلی ولایت ننگرهار می‌گویند که بس مربوط بخش جلب‌وجذب ارتش است و افسران به‌تازگی آموزش‌های نظامی را در ننگرهار آغاز کرده بودند. گزارش‌ها حاکی است که فرد انتحاری مواد انفجاری جابه‌جاشده را در یک موتورسایکل زنج هنگامی در نزدیکی چهارراه ولسوالی سرخ‌رود ولایت ننگرهار منفجر ساخت که بس ارتش ملی از این ساحه می‌گذشت. گفته می‌شود بیشتر...

صفحه ۲

ایالات متحده و افراط‌گرایی در افغانستان: از اتحاد به دشمنی

سیاست‌های مربوط به بازسازی در افغانستان، شکاف میان مردم فقیر و سرمایه‌دار را گسترده‌تر کردند. اکثریت مردم در مناطق شهری با متوسط ۱ دالر در روز زندگی می‌کنند؛ خانواده‌های فقیر مجبور هستند برای فرار از فقر کودکان خود را به خانواده‌های مرفه بفروشند؛

صفحه ۴

بحران مهاجران داخلی افغانستان

کابل افغانستان - حمیدالله، پس از آن که از پسر جوانی می‌خواهد برایش آب آشامیدنی بیاورد، لحظه‌ی را به محیط اطرافش فکر می‌کند. این مرد ۳۵ ساله در مورد زادگاهش که نزدیک به مرز با تاجکستان است، گفت: «اوه، قندوز چه آب پاکی داشت. چه هوای پاکی». وی گفت: «این‌جا، همه چیز آلوده است. اطراف ما را زباله گرفته است. بین این‌جا چطور زندگی می‌کنیم». «این‌جا» بی که حمیدالله به آن اشاره می‌کند، یکی از اردوگاه‌های جدیدتری است که توسط بی‌جاشدگان داخلی ساخته شده است، بی‌جاشدگانی که اکثریت آن‌ها به دلیل جنگ و بی‌ثباتی...

صفحه ۵

اطلاعات روز <p>روزنامه</p>	
سه‌شنبه	
۲۴ حمل	
۱۳۹۵	
سال پنجم	
شماره ۱۰۴۴	
	

یادداشت روز

جدال تفسیر‌ها؛ کی‌ها موافقت‌نامه را درست نفهمیده‌اند؟

کج جواد ناجی

موافقت‌نامه‌ی تشکیل حکومت وحدت ملی که به بن‌بست انتخابات ۱۳۹۳ و بحران سیاسی برخاسته از آن پایان بخشد و زمینه‌ی حضور دو تیم رقیب انتخاباتی را در قدرت فراهم کرد، اکنون یک‌بار دیگر جنجال‌آفرین شده است. یک‌ونیم سال از امضای این موافقت‌نامه می‌گذرد. با نزدیک شدن به زمان برگزاری لویه‌جرگه‌ی تعدیل قانون اساسی که در موافقت‌نامه‌ی سیاسی ذکر شده است، برخی از جریان‌های سیاسی بیرون از حکومت یا چهره‌هایی از داخل حکومت از چگونگی مشروعیت حکومت وحدت ملی، پس از پایان دو سال حکومت وحدت ملی سخن می‌گویند.

منا یا دغدغه‌ی جریان‌های سیاسی که از چگونگی مشروعیت حکومت وحدت ملی سخن می‌گویند این است: حکومت وحدت ملی مشروعیت خود را نه از رأی مردم یا احکام قانون اساسی بلکه از موافقت‌نامه‌ی تشکیل حکومت وحدت ملی صرفاً برای دو سال گرفته است. سیاسیون را عقیده بر این است که حکومت طبق موافقت‌نامه؛ انتخابات پارلمانی، شورا‌های ولسوالی‌ها و سرانجام لویه‌جرگه‌ی تعدیل قانون اساسی را طی این دو سال برگزار کند که با تدویر لویه‌جرگه، مردم در مورد تغییر نظام تصمیم خواهند گرفت. به‌عبارتی، لویه‌جرگه‌ی تعدیل قانون اساسی به حکومت مشروعیت دوباره خواهد داد.

با آمدن وزیر خارجه‌ی امریکا به کابل و حرف‌هایی که وی در مورد موافقت‌نامه و زمان حکومت وحدت ملی گفت، واکنش‌ها و ابراز نظر‌ها در مورد موافقت‌نامه بیشتر شد. از میان دیگر واکنش‌ها، مجلس سنا اظهارات جان کری را مداخله در امور افغانستان خواند. داکتر عبدالله اما دپروز در نشست شورای وزیران گفت: مواد توافق‌نامه‌ی سیاسی روشن است اما بهتر بود برخی از رهبران محترم سیاسی این متن را دقیق‌تر مطالعه می‌کردند تا با شنیدن سخنان آقای جان کری متعجب نمی‌شدند. جان کری در کنفرانس خبری با اشاره به موافقت‌نامه‌ی سیاسی گفته بود: عمر حکومت وحدت ملی افغانستان پنج‌ساله است و موافقت‌نامه‌ی سیاسی که براساس آن دولت کنونی سال ۲۰۱۴ ایجاد شد، تاریخی برای پایان کار این حکومت تعیین نکرده است.

این موافقت‌نامه که به تنش‌های سیاسی یک دوره‌ی بحرانی پایان داد اکنون به‌دلیل تفسیرهای متضادی که از آن صورت می‌گیرد، زمینه‌ی بحران سیاسی دیگری را فراهم کرده است. این که جریان‌های سیاسی چگونه موافقت‌نامه را تفسیر و حکومت چه قرائتی از آن ارائه می‌کند مورد بحث ما نیست. آن‌چه برای همه روشن است و موافقت‌نامه‌ی سیاسی به‌روشنی از آن سخن می‌گوید این است:

رییس‌جمهور متعهد است تا لویه‌جرگه را به‌منظور بحث روی تعدیل قانون اساسی و ایجاد پست صدر اعظیم اجرایی تا دو سال (از زمان تشکیل حکومت) برگزار کند، رییس‌جمهور بعد از انجام مراسم تحلیف طی یک فرمان کمیسیونی را جهت تهیه‌ی پیش‌نویس قانون اساسی تشکیل دهد، تذکره‌ی الکترونیکی را توزیع کند، انتخابات پارلمانی و شورا‌های ولسوالی‌ها را برگزار کند و نیز قوانین و نهادهای انتخاباتی نیاز به تغییر و اصلاح دارند که باید انجام شود.

سران حکومت از میان تمامی تعهداتی که در موافقت‌نامه ذکر شده است، تنها یک گامی نه‌چندان مطمین در زمینه‌ی اصلاح قوانین و نهادهای انتخاباتی برداشته‌اند. پس از جنجال‌ها و کشمکش‌های زیاد، ارگ تنها فرمان اصلاحات صادر کرده است اما این فرمان هنوز به مجلس فرستاده نشده و این‌که آیا مجلس فرمان مذکور را پاس خواهد کرد یا نه و چه زمانی جامه‌ی عمل خواهد پوشید، معلوم نیست. باقی مواد موافقت‌نامه تنها روی کاغذ باقی مانده؛ تذکره توزیع نشد و انتخابات پارلمانی و شورا‌های ولسوالی نیز عملی و به‌موقع برگزار نشد. با این‌حال، سقف جنگ و خشونت‌ها بالا رفته، گراف بیکاری سرخ و عمودی است، میزان سرمایه‌گذاری‌ها کاهش یافته، فرار شهروندان از کشور به بالاترین میزان رسیده، میزان ناراضیتی مردم از حکومت به‌شدت زیاد است، جرم و جنایت بیشتر شده، فساد پابرجاست، صلح در حاله‌یی از ایهام قرار دارد و مردم نگران آینده‌ی‌شان‌اند.

این که چه کسی موافقت‌نامه را درست فهمیده است، در آینده روشن خواهد شد اما تردیدی وجود ندارد که سران حکومت وحدت ملی موافقت‌نامه را نقض کرده‌اند. اگر ارگ و اجرائیه موافقت‌نامه را عملی می‌کردند توزیع تذکره‌ی الکترونیکی شروع، انتخابات برگزار، قوانین و نهادهای انتخاباتی هم اصلاح می‌شدند و بخش عمده‌یی از مسایل چون بیکاری، مهاجرت، ناامنی، ناراضیتی مردم از حکومت که اکنون شاهد آن هستیم، پدید نمی‌آمدند.

داکتر عبدالله:

متعجب شدم، برخی از رهبران سیاسی موافقت‌نامه‌ی حکومت وحدت ملی را به‌دقت نخوانده‌اند

سلب مشروعیت کامل حکومت خواهد شد. این حزب افزوده که عدول از موافقت‌نامه‌ی سیاسی منجر به سلب مشروعیت کامل حکومت وحدت ملی خواهد شد. از سوی هم شماری از نمایندگان مجلس در نشست عمومی روز دوشنبه‌شان در واکنش به سخنان وزیر خارجه‌ی امریکا گفتند که موضوعات داخلی افغانستان به امریکا ربطی ندارد. آنان گفتند که برگزاری انتخابات و فراهم‌سازی زمینه‌ی برگزاری انتخابات و تشکیل لویه جرگه‌ی قانون اساسی تصمیم مردم افغانستان است و اظهارات آقای کری در مورد ادامه‌ی کار حکومت وحدت ملی تا ۵ سال دخالت در امور داخلی افغانستان است.

شماری دیگر نمایندگان گفتند که موافقت‌نامه‌ی ایجاد حکومت وحدت ملی را مردم افغانستان مشروعیت داده‌اند و آقای کری حق ندارد به حکومت مشروعیت دهد.

بحث بر سر موافقت‌نامه‌ی سیاسی ایجاد حکومت وحدت ملی و عمر حکومت وحدت ملی پس از آن یک بار دیگر جدی شد که جان‌کری، وزیر خارجه‌ی امریکا روز شنبه در کنفرانس مطبوعاتی مشترک با رییس‌جمهور غنی گفت: «هنگام امضای این موافقت‌نامه حاضر بود و در این سند سیاسی برای ادامه‌ی کار حکومت، کدام تاریخی مشخص نشده است.»

آقای کری افزود: «اجازه بدهید که بسیاربسیار روشن سازم، زیرا من برای امضای این موافقت‌نامه کمک کرده‌ام، رییس‌جمهور غنی و عبدالله، رییس اجرائیه آن را امضا کردند و من افتخار اعلام امضای این موافقت‌نامه را داشتم، در این موافقت‌نامه که حالا از دو سال آن، شش ماه باقی مانده است، کدام تاریخی وجود ندارد. این موافقت‌نامه برای حکومت وحدت ملی است که زمان آن پنج سال می‌باشد.»

براساس موافقت‌نامه‌ی سیاسی ایجاد حکومت وحدت ملی، لویه جرگه‌ی قانون اساسی باید در جریان دو سال از عمر حکومت برگزار شده و پست ریاست اجرائیه به پست نخست‌وزیر اجراییه تغییر یابد.

وزیران معارف و صحت عامه در نشست استجوابیه‌ی مجلس: بست‌های خالی به اعلان گذاشته شده است

فیروزالدین فیروز، وزیر صحت عامه نیز گفت که از مجموع ۲۰۹۹ بست خالی در این وزارت به‌تازگی ۱۵۰۰ نفر بخشی از بست‌های خالی را پر کرده و روند استخدام برای دیگر بست‌های خالی جریان دارد.

آقای فیروز نیز ناامنی‌ها را یکی از مشکلات عمده برای پرکردن بست‌های خالی این وزارت عنوان کرد و گفت، در مناطق ناامن ۳۱۱ تا ۳۲۰ بست خالی وجود دارد و کسی حاضر نیست در این مناطق کار کند.

این وزیران پس از آن استجواب می‌شوند که رییس عمومی اداره‌ی خدمات در ۱۱ حمل امسال در مجلس اعلام کرد که بیش از ۲۵ هزار بست در وزارتخانه‌ها و ادارات دولتی خالی است.

توضیحات وزیران معارف و صحت عامه امروز قناعت شماری از نمایندگان را حاصل نکرد و برای آنان فرصت داده شد که تا دو ماه دیگر بست‌های خالی در این وزارت‌خانه‌ها پر شود. نمایندگان گفتند دو ماه بعد از این وزیران سوال خواهند کرد.

نمایندگان گفتند، هزاران بست در حالی در ادارات دولتی خالی است که هزارها جوان تحصیل‌کرده از بیکاری رنج می‌برند و هزارها جوان دیگر به علت نیاقتن کار کشور را ترک می‌کنند.

استادان پاکستانی در یک مدرسه در قندوز

حملات انتحاری آموزش می‌دهند

یادگیری اعمال انتحاری و تروریستی هستند. عمرخیل همچنان گفته که حدود دو هفته پیش اداره‌ی امنیت ملی این ولایت از فعالیت این مدرسه در عرصه‌ی آموزش‌های تروریستی باخبر شده است. نصرالدین نظری، ولسوال دشت ارچی نیز تأیید کرده است که در این مدرسه استادان پاکستانی به کودکان و نوجوانان درس‌های تروریستی آموزش می‌دهند. آقای نظری به خبرگزاری پژواک گفته است که این موضوع را با مقامات محلی در میان گذاشته و اما تاکنون در ناپودسازی این مدرسه اقدام نشده است. به‌گفته‌ی او، دو هفته پیش چرخ‌بال‌ها این ساحه را بمباران کرد، ولی این مدرسه تاکنون نیز فعالیت دارد. شناسایی این مکتب در حالی‌ست که هفته‌ی گذشته مأموران امنیت ملی چهار کودک که قصد انجام حملات انتحاری داشتند، را بازداشت کردند.

حمله‌ی انتحاری بر بس سربازان ارتش

در ننگرهار ۱۲ کشته و ۳۸ زخمی…

اطلاعات روز: حوالی عصر روز دوشنبه بس حامل افسران ارتش در ولایت ننگرهار هدف حمله‌ی انتحاری قرار گرفت که در آن ۱۲ تن جان باخته و ۳۸ تن دیگر زخمی شدند.

مقام‌های محلی ولایت ننگرهار می‌گویند که بس مربوط بخش جلب‌وجذب ارتش است و افسران به‌تازگی آموزش‌های نظامی را در ننگرهار آغاز کرده بودند.

گزارش‌ها حاکی است که فرد انتحاری مواد انفجاری جابه‌جاشده را در یک موترسایکل زرنج هنگامی در نزدیکی چهارراه ولسوالی سرخ‌رود ولایت ننگرهار منفجر ساخت که بس ارتش ملی از این ساحه می‌گذشت.

گفته می‌شود بیشتر قربانیان این رویداد نظامی هستند. تاکنون فرد یا گروهی مسئولیت این حمله را به عهده نگرفته است.

حمله‌ی انتحاری در شرق کشور در حالی‌ست که صبح روز دوشنبه موتر حامل کارمندان وزارت معارف در کابل با یک ماین کنار جاده برخورد کرد و از اثر آن ۲ کارمند این وزارت کشته و ۷ تن دیگر زخمی شدند.

رییس‌جمهور غنی با نشر اعلامیه‌یی این حملات را به‌شدت محکوم کرده و گفته است: «از این‌که دشمنان مردم افغانستان در جهات نبرد توانایی جنگ با نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان را از دست داده‌اند، افراد ملکی را هدف قرار می‌دهند.»

آقای غنی افزوده که دشمنان افغانستان با این حملات‌شان باری دیگر نشان دادند که مخالف ترقی و پیشرفت کشور می‌باشند.

هشدار فوری سفارت امریکا

اطلاعات روز: سفارت ایالات متحده‌ی امریکا در کابل با نشر پیام فوری از شهروندانش خواسته است که از هوتل ستاره در شهر کابل دور باشند.

در پیام سفارت امریکا آمده است که اطلاعات دریافت‌شده‌ی آن‌ها نشان می‌دهد که شورشیان در حال برنامه‌ریزی برای انجام حملاتی بر هوتل ستاره در شهر کابل هستند.

سفارت امریکا نوشته است که در مقابل این خطر بالقوه به شهروندان امریکایی توصیه می‌شود که از این هوتل دور بمانند و در هنگام بازدید از هوتل‌ها در شهر کابل هوشیار باشند، مخصوصاً در گردهمایی‌های بزرگ.

در این پیام سفارت امریکا و وزارت خارجه به شهروندان کشورش در پیوند به سفر به افغانستان هشدار داده و نوشته: «وضعیت امنیتی در افغانستان به‌شدت بی‌ثبات است و خطر برای تمام شهروندان ایالات متحده در افغانستان در سطح بحرانی است. به شهروندان ایالات متحده که در حال‌حاضر درحال بازدید یا سکونت در افغانستان است توصیه می‌شود که گزینه‌ی ترک این کشور را در نظر بگیرند. سفارت به‌شکل جدی از شهروندان ایالات متحده که مایل به اقامت در افغانستان هستند می‌خواهد تا برنامه‌های امنیت شخصی خود را بازنویس کنند. قدم‌های مناسب برای افزایش امنیت شخصی خود بردارند، نسبت به اتفاقات اطراف خود هوشیار باشند، رسانه‌های محلی را برای اخبار جدید بررسی کنند، و در بالاترین سطح هوشیاری باقی بمانند.»

این هشدار در حالی منتشر می‌شود که صبح امروز ۲ کارمند وزارت معارف بر اثر انفجار یک ماین در کابل کشته و ۷ تن دیگر زخمی شدند.

یک مدال خاص دولتی به نام امیرعلی

شیر نوایی ضرب زده می‌شود

اطلاعات روز: روز دوشنبه برای نخستین‌بار از پنج‌صدوهفتاد و پنجمین سالروز تولد امیرعلی شیر نوایی، طی همایش بین‌المللی و بزرگ علمی زیر نام «سمپوزیم بین‌المللی امیرعلی شیر نوایی» در ارگ ریاست جمهوری تجلیل شد.

در این مراسم که رییس‌جمهور غنی همراه معاونانش، شماری از وزیران کابینه و مهمانان خارجی حضور داشتند، رییس‌جمهور ضمن ستایش از کارکردهای آقای نوایی گفت که دولت یک مدال خاص به نام امیرعلی شیر نوایی ضرب خواهد زد و تصویر او در پهلوی سایر بزرگان در قصر سلام‌خانه‌ی ارگ گذاشته خواهد شد. آقای غنی گفت: «خرسندم که امروز به‌خاطر معرفی تلاش‌ها، آثار و افکار شخصیت بزرگ افغانستان و تمام منطقه گرد هم آمده‌ایم و از شخصیتی گرامی داشت می‌کنم که نه‌تنها بالای افغانستان و منطقه حق بزرگ دارد، بلکه تمام تمدن بشری مرهون خدمات و کوشش‌های وی است.»

امیر علی شیر نوایی، از نامدارترین سیاست‌گران و فرهنگیان روزگار فرمانروایی تیموریان به‌شمار می‌رود. رییس‌جمهور گفت که نوایی به‌عنوان نویسنده، شاعر، مدبر سیاسی و شخصیت بزرگ عمرانی در تاریخ افغانستان مقام بلندی را کمایی کرده است.

به‌گفته‌ی غنی، قرن نهم هجری در تاریخ افغانستان یک دوره‌ی درخشان بود و نوایی در رشد فرهنگ و ادب این دوره از همه بیشتر سهم داشت.

جنرال دوستم، معاون اول رییس‌جمهور ضمن تشکر از رییس‌جمهور غنی به‌خاطر تجلیل از شخصیت امیرعلی شیر نوایی گفت شخصیت نوایی افتخار بزرگ برای تمام مردم افغانستان به‌خصوص ترک‌تباران کشور است.

اژده‌های خفته در همسایگی افغانستان؛ فاجعه‌ی در راه است؟

یکی از راه‌حلهایی که می‌تواند مانع از شکست این بند بزرگ طبیعی شود، تخلیه‌ی آب آن از طریق لوله‌کشی‌ها یا از طریق تونل‌های متعدد و هدایت آب آن به کشورهای

همسایه است. از این طریق می‌توان برای تأمین آب آشامیدنی، تولید انرژی برق و یا آبیاری زمین‌های زراعتی در کشورهای همسایه‌ی تاجیکستان سود جست.

سلطان‌شاه دلیاب‌اف، یک مهندس محلی از شهر خاروغ، در مورد استخراج آب این بند گفته است که انتقال آب سد سریز توسط لوله از قلمرو ازبکستان، ایران، عراق، و حاشیه‌ی خلیج فارس تا به شهر ابوظبی، پایتخت امارات متحده‌ی عربی، طرح ویژه به رییس‌جمهور تاجیکستان و فرهنگستان علوم این کشور ارسال کرده است.

این مهندس گفته است چون دولت‌های آسیای میانه در حال حاضر در خط استوا (ایکواتور) واقع شده، به آب آشامیدنی تازه نیاز شدید دارند و با امکانات فنی کنونی می‌توان آب این دریاچه را به این کشورها صادر کرد.

الیاس نونادیش

وقوع زلزله‌ی با قدرت ۷٫۵ درجه (ساعت ۱ و ۳۰ دقیقه بعد از ظهر ۲۶ ماه اکتوبر سال ۲۰۱۵ میلادی) در امتداد کوه‌های هندوکش در افغانستان، یکی از زلزله‌های بزرگ این منطقه طی یک قرن خوانده شد. علت وقوع این زلزله گسل معکوس زمین بود. مرکز این زلزله در حدود ۷۰ کیلومتری جنوب‌شرق شهر فیض‌آباد، مرکز ولایت بدخشان، و در عمق حدود ۲۰۰ کیلومتری سطح زمین بوده است. این زلزله برخلاف زلزله‌ی ۷٫۶ ریشتری که در سال ۲۰۰۵ در پاکستان رخ داد، خسارات و تلفات کمتری از خود برجای گذاشت. این زلزله‌ی مهیب ۲۹۶ نفر را در افغانستان و پاکستان کشت و ۱۷۳۰ نفر را زخمی ساخت. پس از وقوع این زمین‌لرزه، افغانستان شاهد چندین زلزله‌ی نسبتاً خفیف دیگر نیز بوده است. در آخرین مورد، به روز یکشنبه، ساعت ۲ و ۵۸ دقیقه‌ی بعد از ظهر، زمین لرزه‌ی به شدت ۶٫۶ درجه ریشتر شرق کشور و بخش‌هایی از پاکستان و هند را تکان داد.

پس از وقوع این زلزله‌ی به قدرت ۷٫۵ درجه ریشتر در ماه اکتوبر سال گذشته، مقام‌های کشور تاجیکستان در مورد دریاچه‌ی «سریز» هشدار داده و اعلام کردند که حجم آب خروجی از دریاچه‌ی سریز افزایش یافته و آنان در پی تخلیه‌ی برخی روستاهای واقع در مسیر این دریاچه هستند. پس از آن این مسأله در جلسه‌ی شورای وزیران افغانستان مطرح شده و به وزارت خارجه وظیفه سپرده شد تا در مورد خطرات احتمالی دریاچه‌ی سریز با مقام‌های تاجیکستان به تماس شده و آخرین گزارش‌ها در مورد این دریاچه را در جلسه‌ی بعدی شورای وزیران ارائه کند.

شما از سد سریز چه می‌دانید؟ در کجاست و جاری شدن آب آن، چه تهدیدهایی را متوجه افغانستان می‌سازد؟

● سد سریز؛ نازنین یا اژده‌های خفته

۱۰۵ سال قبل از امروز، ساعت یازده و پانزده دقیقه‌ی شب، ۱۸ فبروری سال ۱۹۱۱ در اثر یک زلزله‌ی روستای «اسای» در ناحیه‌ی روشن، در کوه‌های پامیر در ولایت بدخشان تاجیکستان، زیر کوه‌پاره‌هایی ماند که بر سر راه رودخانه‌ی مرغاب افتاد و ده «سریز» زیر آب رفت؛ آبی که در پشت کوه‌پاره‌های یاد شده جمع شده بود.

از تمام ساکنان روستای اسای، تنها یک پیر مرد و دو پسر بچه زنده ماندند و ۵۷ نفر دیگر در زیر کوه‌پاره جان باختند. تمام حیوانات خانگی و احشام این منطقه تلف شد و در روستای دیگر نیز چندین نفر کشته شدند. در مجموع این زلزله ۱۰۵ کشته بر جای گذاشت. شدت این زلزله ۷٫۴ درجه ریشتر بود و رصدخانه‌ی «پولکاو» واقع در نزدیکی شهر «سن پترزبورگ» این زلزله را احساس کرد.

پس از مسدود شدن مجرای رودخانه، خطر زیر آب ماندن روستای سریز و سه روستای دیگر همچنان وجود داشت. ساکنان سریز، روستا، خانه‌ها، درخت و باغ‌زاران‌شان را رها کرده به قلمرو ناحیه‌ی شغنان، به ده سرحد بدچار، کوچیدند. جایی که کوه‌پاره افتاده بود، کول جدیدی پیدا شد و روستای سریز را بلعد. مردم روستاهای پایین آب رودخانه‌ی مرغاب، تنها بعد از ۴۵ روز از این فاجعه خبر شدند.

دریاچه‌ی سریز ۶۲ کیلومتر طول و ۳۳۰۰ متر عرض دارد و عمق آن به ۵۰۰ متر می‌رسد. حجم آب این دریاچه به ۱۷ میلیارد متر مکعب می‌رسد که وزن تقریبی آن به‌طور میانگین به ۱۹ میلیون تن تخمین زده می‌شود. علاوه بر رود مرغاب، ۱۶ رود بزرگ و ۱۷ رود کوچک دیگر نیز در این دریاچه می‌ریزد.

● تحقیقات درباره‌ی سریز

پس از وقوع فاجعه، والی منطقه‌ی روشن به قلعه‌ی نظامی روسیه که در ده خاروغ واقع بود، خبر داد. روس‌ها که در آن زمان پامیر را در تصرف خود داشتند، تنها از ماه اکتوبر سال ۱۹۱۳ به تحقیق درباره‌ی این سد پرداختند.

گریگوری اندریویچ شیلکو، سردار گروه نظامی روسها در قلعه‌ی نظامی خاروغ، که در عین حال به جغرافیاشناسی نیز مشغول بود، نخستین محقق این سد شناخته می‌شود. او بود که برای نخستین‌بار از آن به بنام «سد سریز» یاد کرد.

مسکو تا سال ۱۹۹۱، سال استقلال تاجیکستان، مراقبت این سد را زیر مراقبت اداره‌ی آب و هواشناسی روسیه قرار داده بود. تمام فعالیت‌های مربوط به این بند، در مسکو تهیه می‌شد و امور مربوط به این بند مستقیماً تحت نظر مسکو بود. پس از سال ۱۹۹۱ میلادی، کمیته‌ی امور اضطرار تاجیکستان مراقبت این بند را به عهده گرفت. این کمیته، نهاد ویژه‌ی را با عنوان «ریاست استفاده از سیستم اوسای و مسایل بند سریز» تأسیس کرد و در آن متخصصان زیادی را گماشت.

توسط یک طرح مشترک دولت تاجیکستان، حکومت سوئیس و بانک جهانی در قلمرو این بند، یک دستگاه مدرن رقیمی و ماهواره‌ای نصب شد. قدم مسکه‌یف، یکی از مسئولان کمیته‌ی امور اضطرار تاجیکستان، به تاریخ ۱۹ فبروری ۲۰۱۱ به بی‌بی‌سی گفته بود که حالا ما می‌توانیم از دوشنبه، پایتخت تاجیکستان، حرکت آب، موج‌های سریز، لیش آب آن، حرکت باد، حرارت هوا، زلزله و غیره را تحت مشاهده‌ی دائمی قرار دهیم و دستگاه‌های فنی به ما امکان می‌دهند هر ساعت از وضع این بند معلومات دریافت کنیم. آقای مسکه‌یف گفته بود که در طول پنج سال اخیر سطح آب این بند افزایش یافته است. در سال ۲۰۰۶ سطح آب تا ۱ متر و ۹ سانتی‌متر و در چهار سال دیگر تا ۲۵ سانتی‌متر بالا رفته است.

● خطرات احتمالی بند سریز

وقوع یک زمین‌لرزه، افزایش سطح آب و ریختن کوه‌پاره‌های اطراف این بند، می‌تواند این سد را بشکند. در صورت وقوع هریک از این سه عامل و تخریب دریاچه‌ی سریز،

هزاران خانه در چهار کشور منطقه، افغانستان؛ تاجیکستان؛ ترکمنستان و ازبکستان، در مسیر این دریاچه ویران خواهد شد.

براساس آخرین گزارش‌ها که در جلسه‌ی نهم حمل سال جاری در شورای وزیران ارائه گردیده است، در صورت وقوع زمین‌لرزه، «هفت میلیون تن» در کشورهای افغانستان، تاجیکستان، ازبکستان و ترکمنستان با تهدید مواجه خواهند شد که از این میان یک‌ونیم میلیون نفر را باشندگان افغانستان تشکیل می‌دهند.

کارشناسان در این مورد گفته‌اند در صورت تخریب این دریاچه، امواجی به ارتفاع ۵۰ تا ۲۰۰ متر تشکیل خواهد شد و در مدت دو روز همه‌ی آب آن به دریاچه‌ی اورال خواهد رسید.

یک زلزله‌ی قوی می‌تواند باعث شکستن این سد طبیعی شده و موج عظیمی از آب را به درون شهرها و روستاهای چهار کشور منطقه هدایت کند.

به نقل از «ایرنا»، خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، لئونید پاپروین، متخصص مطالعات ژئوفیزیک و ژئوزیست‌محیطی منطقه‌ی آسیای مرکزی به تاریخ ۲ ثور ۱۳۹۳ گفت این سد طبیعی سرانجام در برخی نقاط شکسته خواهد شد.

به باور وی، پیش‌بینی تشخیص زمان چنین حادثه‌ی غیرممکن است «اما این اتفاق خواهد افتاد، فردا یا صد سال دیگر».

گلسارای پولاتو، یک مشاور ارشد سازمان ملل متحد در امور کاهش خطر بلایای طبیعی در اظهاری در همین تاریخ، اما بر این باور است که: «مطالعات اخیر نشان می‌دهد این سد طبیعی بسیار باثبات‌تر از پیش‌بینی‌های انجام شده است.» وی افزود: بسیاری از مردم در مورد آن مبالغه می‌کنند و آن فقط «وحشت‌آذنان عمومی» است.

● اهمیت سد سریز

در سال ۱۳۸۹ امام‌علی رحمان، رییس‌جمهور تاجیکستان، در پیام خود به پارلمان این کشور گفت: «پیشنهاد قبلی ما برای تأمین آب مصفا‌ی نوشاکی (آشامیدنی) برای مردم منطقه از کول بلند کوه سریز هنوز هم باقی است. طبق آیین‌نامه‌ی سازمان ملل و مقررات دیگر حقوق بین‌المللی، هر یک کشور می‌تواند مستقلانه از ثروت‌های طبیعی‌اش برای رشد و ترقیات خود استفاده نماید.»

رییس‌جمهور تاجیکستان در چندین همایش جهانی، مسأله‌ی بهره‌بری از ذخیره‌ی بزرگ آب آشامیدنی سد سریز را مطرح کرده است. او گفته است سریز یک منبع بکر و دست‌نخورده‌ی آب تازه‌ی آشامیدنی است و فروش آن می‌تواند درآمد هنگفتی را برای تاجیکستان به‌همراه داشته باشد.

علاوه بر این که آب این دریاچه می‌تواند آب آشامیدنی کشورهای منطقه را تأمین کند، قادر است هفت میلیون هکتار زمین را در افغانستان آبیاری کند. در کنار این، سد سریز منبع مناسبی برای احداث ایستگاه‌های تولید انرژی برق آبی روی پنج رود منتهی به این دریاچه است.

افزون بر این، تاجیکستان تصمیم دارد تا از طریق فروش آب این دریاچه، سالانه ۱۰۰ میلیون دلار درآمد کسب کند.

معاون دبیرکل سازمان ملل متحد، گین چندره چریه، هنگامی که سفری به این منطقه داشت، گفته بود نمایندگان جامعه‌ی جهانی با چشمان خود یخچال‌های طبیعی، کوهستان‌های پربرف و ذخایر بزرگ آبی تاجیکستان را مشاهده کردند و این «قصر آب» یک «معجزه» است که می‌توان از این منبع به نفع کشورهای منطقه استفاده کرد.

در آن زمان ظاهر طنین، نماینده‌ی دائمی افغانستان در سازمان ملل، نیز گفته بود: شنیدم که سریز را «نازنین خفته» می‌نامند، ولی اگر ما بتوانیم از این منبع عظیم آب برای رفع مشکل

آب شرب و تأمین انرژی کشورهای منطقه استفاده کنیم دیگر سریز نازنین خفته نخواهد بود و منبعی عالی برای زراعت، کشاورزی و پیشرفت خواهد بود. (ایرنا) در کنار نکات فوق، سد سریز یکی از محل‌های اصلی جلب توریسم در تاجیکستان است. به باور کارشناسان، طبیعت تکرارناپذیر سریز، می‌تواند برای جلب جهان‌گردان خارجی و داخلی یکی از منبع‌های سودآور اقتصادی برای تاجیکستان باشد. هرچند پس از دوران شوروی، هنوز سیاحت به آرزوی خود نرسیده‌اند و برای رفتن به سریز اجازه‌نامه‌ی ویژه دریافت نکرده‌اند.

● راه حل‌ها

از بند سریز به «اژده‌های خفته» تعبیر می‌شود. با رخنه‌افتادن در سد سریز، تو گویی اژدهایی دهان باز کرده شهرها و روستاها را می‌بلعد. چگونه می‌شود پای این اژده‌ها را بست و رامش کرد؟

پس از ایجاد شدن این بند بزرگ در دل کوه‌های پامیر، تاکنون چندین کنفرانس بین‌المللی در مورد خطرات احتمالی ناشی از شکستگی این سد و یافتن راه‌حل طولانی‌مدت که بتواند خطرات ناشی از ترکیدن این سد را بر طرف کند، در پایتخت تاجیکستان برگزار شده است.

یکی از راه‌حلهایی که می‌تواند مانع از شکست این بند بزرگ طبیعی شود، تخلیه‌ی آب آن از طریق لوله‌کشی‌ها یا از طریق تونل‌های متعدد و هدایت آب آن به کشورهای همسایه است. از این طریق می‌توان برای تأمین آب آشامیدنی، تولید انرژی برق و یا آبیاری زمین‌های زراعتی در کشورهای همسایه‌ی تاجیکستان سود جست.

سلطان‌شاه دلیاب‌اف، یک مهندس محلی از شهر خاروغ، در مورد استخراج آب این بند گفته است که انتقال آب سد سریز توسط لوله از قلمرو ازبکستان، ایران، عراق، و حاشیه‌ی خلیج فارس تا به شهر ابوظبی، پایتخت امارات متحده‌ی عربی، طرح ویژه به رییس‌جمهور تاجیکستان و فرهنگستان علوم این کشور ارسال کرده است.

این مهندس گفته است چون دولت‌های آسیای میانه در حال حاضر در خط استوا (ایکواتور) واقع شده، به آب آشامیدنی تازه نیاز شدید دارند و با امکانات فنی کنونی می‌توان آب این دریاچه را به این کشورها صادر کرد.

● پایان

به تاریخ ۹ حمل سال ۱۳۹۵، وزیر امور خارجه در رابطه با خطرات احتمالی بند سریز ولایت بدخشان تاجیکستان در جلسه‌ی شورای وزیران گزارش داد و گفت هرگونه تهدید آبی و فوری براساس گزارش‌های جمع‌آوری‌شده منتفی است اما روی دست گرفتن تدابیر احتیاطی مداوم توصیه می‌شود. در این گزارش همچنان تصریح شده بود که تمام تحقیقات و بررسی‌هایی که در سال‌های گذشته صورت گرفته است، بر استحکام این بند طبیعی تأکید می‌کند. پس از ارائه‌ی این گزارش، شورای وزیران کشور فیصله کرد تا «اراقم و معلومات دقیق و دست‌اول از مقام‌های تاجیکستان به‌دست آورده شود و زلزله‌های اخیر و عواقب و تأثیرات آن بر این بند مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد. آخرین نتایج مطالعات و تحقیقات مؤسسات بین‌المللی مشخص شود و شبکه‌ی هشداردهی که از سوی تاجیکستان ایجاد و راه‌اندازی شده است با جانب افغانستان نیز در میان گذاشته شود تا جانب افغانستان نیز در جریان هرگونه تغییرات احتمالی قرار گیرد. در پایان رییس‌اجرائیه‌ی کشور هدایت داد تا هیأتی متشکل از وزارت خارجه و دیگر نهاد‌های ذیربط برای بررسی‌های بیشتر و هماهنگی لازم میان دو کشور عازم تاجیکستان گردد تا زمینه‌ی استفاده از نظام هشدار از سوی تاجیکستان فراهم شود.»

طالبان شامل ارسال رحمانی (معاون وزیر تحصیلات عالی سابق)، حبیب‌الله فوزی (سفیر سابق طالبان به عربستان سعودی)، سید رحمان حقانی (معاون وزیر معدن و صنایع سابق)، و فقیرمحمد یک معاون وزیر دیگر را از لیست خارج کرد. ایالات متحده هنوز نام ۱۲۳ رهبر طالبان را در لیست سیاه خود دارد.

هزینه‌ی فزاینده‌ی جنگ، بالارفتن تلفات و خسارت‌های ایالات متحده و ناراضی‌تری روبه‌افزایش مردم آمریکا نسبت به جنگ، اوپاما را تحت فشار قرار داد. او جنگ را موفقیت‌آمیز اعلام کرد و اظهار داشت که انتقال قدرت به مقامات محلی و روند خروج نیروهای ایالات متحده را آغاز خواهد کرد (تلاشی قابل‌پیش‌بینی برای کسب حمایت عمومی برای شرکت در انتخابات مجدد). در ماه فبروری ۲۰۱۱ ایالات متحده و افغانستان پس از گفت‌وگو بر سر انتقال مسئولیت‌های امنیتی به ارتش ملی و پولیس افغانستان به توافق رسیدند. تکنوکرات طرفدار ایالات متحده، اشرف‌غنی احمدزی، که یکی از اعضای کابینه‌ی کززی بود به‌عنوان رییس کمیسیون هماهنگی روند انتقال منصوب شد. اوپاما در یک سخنرانی در تاریخ ۲۲ جون ۲۰۱۱ بیان کرد که تا ماه سپتامبر ۲۰۱۲، ایالات متحده تمام ۳۳۰۰۰ نیروی خود را که به‌عنوان بخشی از برنامه‌ی افزایش نیروها در سال ۲۰۰۹ در افغانستان مستقر شده بودند خارج خواهد کرد و مأموریت ایالات متحده از مأموریت جنگی به حمایتی و مشورتی تغییر خواهد کرد و همچنین خروج نیروهای ایالات متحده تا سال ۲۰۱۴ تکمیل خواهد شد و پس از آن مردم افغانستان مسئولیت کامل را برای تأمین امنیت خود به عهده خواهند گرفت (ایالات متحده گفت که این کشور ۹۸۰۰ نیروی خود را تا پایان سال ۲۰۱۵ در افغانستان حفظ خواهد کرد و پس از آن روند کاهش ادامه خواهد یافت و تنها تعداد اندکی از نیروهای نظامی تا سال ۲۰۱۷ در سفارت ایالات متحده حضور خواهند داشت). اوپاما در سخنرانی خود گفت که این آغازی برای پایان جنگ در افغانستان است و افزود «امشب، ما احساس آرامش می‌کنیم از این که می‌دانیم جنگ در افغانستان در حال پایان‌یافتن است. تعداد کمتری از پسران و دختران ما در مسیرهای پرخطر خدمت می‌کنند. ما مأموریت جنگی خود را پایان دادیم... و اگرچه روزهای سخت و تاریکی در افغانستان پیش رو خواهد بود، می‌توان روشنایی صلح و امنیت را در دوردست‌ها مشاهده کرد. این جنگ‌های طولانی پایانی مسئولانه خواهد داشت».

می‌کرد. ایالات متحده برای پیروزی بر شورشیان تصمیم گرفت تا از راهبرد خشونت‌آمیزتری استفاده کند - بمب‌افکنی، حملات شبانه، ترورهای مخفیانه، قتل‌های بدون دادگاه، استفاده از پیمانکاران نظامی و افزایش حملات هوایی‌های بدون سرنشین. افزایش خشونت و ویرانی مردم را به سمت اسلام‌گرایان افراطی کشاند و منجر به رشد و گسترش بنیادگرایان و اسلام‌گرایان مرتجع شد. افراط‌گرایان خود را به‌عنوان مجاهدان ضدغرب معرفی کردند که از مذهب و ارزش‌های اسلامی دفاع می‌کنند درحالی که خود آن‌ها اصول آن را به‌شکل ریاکارانه زیر پا گذاشته و هر روز نقض می‌کردند. جنگ با طالبان زندگی مردم بی‌گناه بی‌شماری را به خطر انداخت؛ هرچه مردم بیشتری کشته می‌شدند، احساسات ضدغربی نیز افزایش بیشتری می‌یافت. مردم برفروخته بودند و کززی را برای شکست در مهارنکردن نیروهای بین‌المللی محکوم می‌کردند. بالارفتن احساس غربی باعث شد تا کززی با انتقاد از بمب‌افکنی‌های ایالات متحده و با امید به کسب دوباره‌ی حمایت رهبران قبیله‌ای پشتون، خود را به‌عنوان رهبری مستقل نشان بدهد.

اما چگونه است که ایالات متحده، ثروتمندترین و تأثیرگذارترین قدرت جهانی، با اسلحه‌های مدرن و پیچیده، در بایات‌ساختن فقیرترین و عقب‌مانده‌ترین کشور جهان، افغانستان، و ازین‌بردن شبکه‌های تروریستی آن شکست خورده است؟ یکی از دلایل این است که هدف جنگ در مغایرت با منافع مردم افغانستان و این منطقه قرار داشته و دارد. به‌علاوه، ایالات متحده منافع امپریالیستی خود را بالاتر از منافع مردم منطقه قرار داده است. ایالات متحده که علی‌رغم افزایش نیروهایش، در موقعیتی قرار گرفته بود که چشم‌انداز پیروزی در آن دیده نمی‌شد، تصمیم گرفت که در سیاست‌های خود بازبینی کند و در نتیجه از مذاکرات و روابط فعالانه با طالبان استقبال کرد. کززی نیز از الفاظ نرم‌تری در مورد طالبان استفاده کرد و آن‌ها را با هدف قانع کردن برای خودداری از به‌کارگیری خشونت و کشتن مردم خود اجتناب کند. همچنین او برای به‌دست‌آوردن حمایت طالبان نام حدود ۵۰ نفر از رهبران طالبان را به سازمان ملل فرستاد و درخواست کرد از لیست سیاه این سازمان خارج شوند. در سال ۲۰۱۰، ایالات متحده وکیل احمد متوکل و عبدالسلام ضعیف را از لیست حذف کرد. در تاریخ ۱۵ جولای سال ۲۰۱۱، شورای امنیت سازمان ملل نام ۱۴ رهبر

حفیظ‌الله عمادی - داکتر حفیظ‌الله عمادی دکتری خود را در رشته‌ی علوم سیاسی از دانشگاه هاوایی در ایالات متحده‌ی آمریکا گرفته است و اکنون در همین دانشگاه مشغول تدریس می‌باشد. هچنان، او به‌عنوان پژوهشگر در مرکز روابط بین‌الملل شرق-غرب کار کرده است. داکتر عمادی تا کنون بیش از بیست مقاله‌ی علمی و هشت عنوان کتاب به زبان انگلیسی نوشته است. کتاب‌های داکتر عمادی عبارت‌اند از گره کور افغانستان (۱۹۹۱)؛ دولت، انقلاب و ابرقدرت‌ها در افغانستان (۱۹۹۷)؛ سیاست توسعه و زنان در افغانستان (۲۰۰۲)؛ سیاست خارجی چین در خصوص خاورمیانه (۱۹۹۷)؛ سیاست محرومان، ابرقدرت‌ها و تحولات خاورمیانه (۲۰۰۱)؛ سرکوب، مقاومت و زنان در افغانستان (۲۰۰۲)؛ فرهنگ و رسوم افغانستان (۲۰۰۵)؛ و پویایی توسعه سیاسی در افغانستان (۲۰۱۰)

ایالات متحده و افراط‌گرایی در افغانستان: از اتحاد به دشمنی

منبع: آکروش؛ مجله‌ی آسیایی در باره‌ی تروریسم و
منازعات داخلی

ترجمه: معصومه عرفانی

بخش سوم

در نتایج انتخابات پارلمانی به استعفا‌ی دسته‌جمعی آن‌ها منجر خواهد شد، بار دیگر این تصمیم را رد کردند. فساد گسترده و ناراضی‌تی در دولت، و شکست آن در حفظ امنیت و میانجیگری در این جدال‌ها (افزادی مرتبط با جنگسالاران و سرمایه‌داران عدالت را می‌خریدند) موجب مخالفت‌های عمومی گسترده‌تر شده و فرصتی برای طالبان و جنگ‌سالاران فراهم آورد تا این خلا را پر کنند.

توسعه و بازسازی تحت حمایت ایالات متحده، به فقر بیشتر و افزایش بیکاری انجامید و موجب شد تا هزاران نفر، به‌ویژه مردان و پسران جوان، مبالغی در حدود ۱۰ تا ۱۵ هزار دالر قرض بگیرند و به قاچاق‌چرانی بپردازند که آن‌ها را با به‌خطرانداختن زندگی‌های شان در سفرهایی وحشتناک از طریق پاکستان، ایران و ترکیه به اروپا برسانند. افراد دیگری خود را برای رسیدن به استرالیا و نیوزلند به دریا زدند و بسیاری از آن‌ها جان خود را در راه رسیدن به سرزمین‌های رویایی‌شان از دست دادند.

در دوران بازسازی در دوران پس از طالبان، قدرتمندان و سرمایه‌داران ثروت کشور و کمک‌های بین‌المللی برای بازسازی را سرقت کردند. در گزارشی توسط مجله‌ی «تایم» آمده است: «اشخاص مهم دولتی در افغانستان دالره‌های شما (امریکایی‌ها) را در ساک‌ها می‌ریزند و از طریق فرودگاه کابل به مناطقی نامشخص منتقل می‌کنند؛ احتمالاً هر روز حدود ۱۰ میلیون دالر». سقوط کابل بانک نشانه‌ی دیگری از چنین اعمالی است

که اعتماد عمومی به رهبران موردحمایت ایالات متحده را بر باد داد. گفته شد که قدرتمندان در دولت، شامل محمود کززی برادر رییس‌جمهور (بزرگ‌ترین سهام‌دار بانک) و حسین فهیم (برادر معاون دوم ریاست‌جمهوری) در ورشکست شدن بانک نقش داشته‌اند. در طرح پونزی که در این بانک استفاده شد، حدود ۱ میلیارد دالر از پول سپرده‌گذاران در املاکی در دبی، امارات متحده‌ی عربی، سرمایه‌گذاری شد. دولت مدیران ارشد بانک، خلیل فیروزی و شیرخان فرزند، را به اتهام کلاه‌برداری از بانک دستگیر و زندانی کرد. همچنین پیشنهاد شد عبدالقادر فطرت که ریاست بانک مرکزی این کشور را از سال ۲۰۰۷ به‌عهده داشت در سوءمدیریت این بانک نقش داشته است. زمانی که فطرت موضوع این تحقیقات قرار گرفت، او با فرار به ایالات متحده ادعا کرد که زندگی او به‌دلیل افشای نامی که نقشی در سقوط کابل بانک داشته است در خطر قرار دارد. گزارش‌ها نشان می‌دهند که فطرت بعد از آن که اسلام‌گرایان افراطی قدرت را در سال ۱۹۹۲ به دست گرفتند به‌عنوان رییس د افغانستان بانک منصوب شد و در دوران کززی پول‌های قدیمی را به نصف قیمت مبادله کرده و آن را در دفاتر رسمی به قیمت کامل ثبت می‌کرد. او و همکارانش متهم هستند که مبالغ هنگفتی را به جیب زده‌اند. فطرت پیش از برگشتن به ایالات متحده چهار ماه حقوق خود را به‌عنوان پیش‌پرداخت دریافت کرد.

از آن‌جا ایالات متحده که در تلاش برای ایجاد ثبات در افغانستان و کسب حمایت‌های مردمی شکست خورده بود، باراک اوپاما تصمیم گرفت با مستقرساختن نیروهای جنگی بیشتر، برگ برنده در جنگ را به نفع ایالات متحده برگرداند. سیاست جدید به‌عنوان استراتژی ضدشورش و با هدف «بردن قلب‌ها و ذهن‌ها»ی مردم افغانستان ترتیب شد. ایالات متحده از مردم افغانستان می‌خواست تا در نهایت خودشان وارد جنگ شده و طالبان از روستاها و شهرهای‌شان بیرون برانند و ایالات متحده برای آن‌ها حمایت مالی برای حفظ کنترل مناطقی که درگیری در آن‌ها وجود داشت و بازسازی زیرساخت‌ها به‌منظور بهبود زندگی آن‌ها فراهم

سیاست‌های مربوط به بازسازی در افغانستان، شکاف میان مردم فقیر و سرمایه‌دار را گسترده‌تر کردند. اکثریت مردم در مناطق شهری با متوسط ۱ دالر در روز زندگی می‌کنند؛ خانواده‌های فقیر مجبور هستند برای فرار از فقر کودکان خود را به خانواده‌های مرفه بفروشند؛ کودکان زیادی مجبور هستند تا مدرسه را رها کرده و برای کار یا گدایی به خیابان‌ها بروند تا غذای خانواده‌ی خود را تأمین کنند.

سیاست‌های ملت‌سازی ایالات متحده، صنایع داخلی کشور را ویران کرده و افغانستان را تبدیل به بازاری برای محصولات خارجی کردند؛ فرهنگ مصرف‌گرایی به شکل گسترده‌ی برای حمایت از این بازارها پرورش داده شد. گزارشی از بانک جهانی نشان می‌دهد که ۹۷ درصد اقتصاد کشور وابسته به حامیان بین‌المللی است و تنها بخش اقتصادی در کشور که هنوز جریان دارد، صنعت تریاک و کشت موادمخدر است. افغانستان تقریباً ۹۰ درصد تریاک جهان - یک سوم اقتصاد ۱۸ میلیارد دلاری کشور- را تولید می‌کند. ساخت خانه‌های مجلل و سالن‌های عروسی توسط ثروتمندان و قاچاقچیان موادمخدر به‌عنوان نمادی از بازسازی در دوران حضور ایالات متحده توصیف می‌شد. انتخابات ریاست‌جمهور سال ۲۰۰۹، یک نمایش مضحک بود. باین‌حال، جامعه‌ی بین‌المللی و ایالات متحده نتیجه‌ی آن را تأیید کرده و کززی را به‌عنوان رییس منتخب دولت برای دور دوم به رسمیت شناختند.

انتخابات پارلمانی در سال ۲۰۱۰، تغییرات قابل‌توجهی در ترکیبات قومی مجلس نمایندگان به‌وجود آورد. تعداد نمایندگان پشتون از مناطق جنوبی با توجه به تعداد کم شرکت‌کنندگان به‌دلیل تهدیدات جانی طالبان برای مردم در صورت رأی‌دادن، کاهش یافت. اگرچه کززی به نتیجه‌ی انتخابات در چند ولایت، به‌خصوص در غزنی که کاندیداهای پیروز از قوم هزاره بودند اعتراض کرد، گروه‌های نظارت بین‌المللی و ایالات متحده نتایج انتخابات را تأیید کردند. اگرچه هزاره‌ها از کززی در انتخابات ریاست‌جمهوری حمایت کرده و به او رأی دادند، استدلال او این بود که هزاره‌ها نمی‌توانند از ساکنان پشتون این ولایت نمایندگی کنند. تنش‌ها میان کززی و پارلمان همچنان در سطح بالایی وجود داشت، و کاندیدهای ناموفق تظاهرات‌های اعتراض‌آمیز راه‌اندازی کرده و از دولت می‌خواستند که به‌عنوان پیروز انتخابات شناخته شوند. اداره‌ی لوی‌سارنوالی تحقیقاتی در این زمینه آغاز کرد. باین‌همه، کمیسیون انتخاباتی افغانستان اعلام کرد که تصمیم آن نهایی است. کززی دادگاه ویژه‌ی را برای حل این بحران تشکیل داد. این دادگاه ۶۲ عضو پارلمان را سلب صلاحیت کرد و خواستار اخراج آن‌ها شد. این کار کاندیدهای ناموفق را باری دیگر برای تحت فشار قراردادن کززی برای منصوب کردن آن‌ها به‌عنوان نماینده‌ی پارلمان تشویق کرد. با توجه به حل‌ناشده‌ماندن این مسأله، کززی نرمش نشان داد و موافقت کرد که کمیسیون انتخابات حق نهایی برای بازبینی پرونده‌ها را دارد.

رییس کمیسیون انتخابات، تحت فشار یا وعده‌ی پاداش، در تاریخ ۲۱ اگست ۲۰۱۱ اعلام کرد که کمیسیون انتخابات پس از انجام تحقیقاتی در زمینه‌ی این جنجال تصمیم گرفته است که از ۹ نماینده‌ی مجلس سلب صلاحیت کند و افراد دیگری مورد تأیید کززی که در انتخابات شکست خورده بودند جایگزین شدند (بیشتر افراد سلب‌صلاحیت‌شده نسبتاً ناشناخته و فاقد حمایت‌های سیاسی بودند و تعدادی از کاندیدهای جایگزین‌شده روابط نزدیکی با ساختار قدرت داشتند). این تصمیم قانونگذاران را برآشفته ساخت. آن‌ها که در گذشته اخطار داده بود هر تغییری

مؤسسه انتشارات عرفان

به مناسبت آغاز سال تحصیلی و عید نوروز

کتاب‌های موجود خویش را

۲۰ الی ۳۰ درصد تخفیف

برای دانشجویان و فرهنگیان محترم عرضه میدارد.

عرفان

مؤسسه انتشارات عرفان

آدرس: کابل، چوک دهبوری،
چهار راه شهید، روبروی مسجد، منزل دوم

شماره‌های تماس:

۰۷۹۹۳۴۹۲۷/۰۷۹۲۲۵۴۵۲۹

بحران مهاجران داخلی افغانستان

منبع: الجزیره/داکتر پرویز

برگردان: حمید مهدوی

چهلکده

سخن‌سازان

نه، شکر هنوز نمرده!

اگر با شفاخانه‌ها و اتاق‌های انتظارشان سروکارتان افتاده باشد، حتماً شاهد این وضعیت غم‌انگیز بوده‌اید: دو-سه نفر در سالن انتظار نشسته یا ایستاده‌اند و کسی از درون یکی از اتاق‌ها بیرون می‌آید و خبر خوشی را به این دو-سه نفر منتظر و نگران منتقل می‌کند. آن خبر خوش این است که فلان پیر مرد ۹۰ ساله که از دیروز تا حالا در شفاخانه بستری است، هنوز نفس می‌کشد و داکترها گفته‌اند که فعلاً خطر مرگش نیست. حتماً می‌گویید خوب، کجای این وضعیت غم‌انگیز است؟ عرض می‌کنم: این چه خبر خوشی است که به آدم بگویند پدر یا پدر کلان ۹۰ ساله‌ات هنوز در بستر شفاخانه نفس می‌کشد؟ آن سوی این خبر خوش هیچ است. پیرمردی که در آن سن‌وسال کارش به شفاخانه کشیده و نزدیکان‌اش فکر می‌کنند که حالش خیلی بد است، در واقع هم دیگر به آخر خط رسیده. در چنان موقعیتی، او دیگر امید ندارد که سال‌ها زنده گی کند. حداکثر، شاید چند روز دیگر هم زنده بماند و چه زنده ماندنی. در شفاخانه و به کمک سرم و دوا، در حد نفس کشیدن. همین.

وضعیت حکومت وحدت ملی افغانستان هم بی‌شبهت به این وضعیت نیست. کارگزاران دولت با خوش‌حالی اعلام می‌کنند که جان‌کری، وزیر خارجه‌ی امریکا، گفته که عمر دولت وحدت ملی همان دو سال نبود و مثلاً امریکا تأیید می‌کند که این دولت می‌تواند یکی دو سال دیگر هم بماند. کار به‌جایی رسیده که به ما می‌گویند از خدمات و کارکردهایی که هر شهروندی از دولت خود انتظار دارد، دست بشویید. حمد خداوند را به‌جا بیاورید که این دولت حداقل هست و به یاری پروردگار و کمک امریکا و پول جامعه‌ی بین‌المللی می‌تواند مثلاً حداکثر تا دو سال دیگر هم دوام بیاورد. اگر آن آدم منتظری که در پشت دروازه‌ی شفاخانه اطلاع می‌یابد که پدر ۹۰ ساله‌اش هنوز نمرده، خوش‌حال می‌شود، ما مردم هم می‌توانیم از خبر تمدید عمر دولت وحدت ملی خوش‌حال شویم. اگر دولت افغانستان نتواند برای مردم افغانستان کاری بکند و نخواهد کاری بکند، بگو ده سال دیگر دوام می‌آورد، بگو بیست سال دیگر اشرف‌غنی و داکتر عبدالله به رابطه‌ی مرداری که دارند ادامه می‌دهند. چه فرقی می‌کند؟ با چه حداقل‌های غم‌انگیزی خوش‌حال می‌شویم یا باید بشویم، خدایا.

کشته شدن دختر سه‌ماهه‌اش در یک حمله بر خانه‌ی شان یادآوری می‌کند. فرزانه که آرزوی زندگی بهتر برای آفرین و دو برادرش را دارد، گفت: «نامش آرزو بود. می‌خواهم کودکانم به مکتب بروند و لباس داشته باشند، آینده‌ی که بتوانند کار کنند».

در حالی که سازمان‌های غیردولتی در این اردوگاه‌ها مکتب‌ها و درمانگاه‌ها را اداره می‌کنند، ساکنان آن شکایت دارند که حکومت، به جز فراهم کردن چوب در جریان زمستان، کمتر کمک کرده است. حمیدالله که با زن و پنج کودکش در این اردوگاه به سر می‌برد، گفت: «ما از همین سرزمینیم، از همین کشوریم... حکومت باید از ما بپرسد که به غذا ضرورت داریم یا نه. ما برای زنده ماندن به روغن، برنج و نان ضرورت داریم». طوفان افزود: «ما درآمد روزانه‌ی خود را صرف غذا می‌کنیم. ما منظم غذا دریافت می‌کردیم اما دوسال است که دریافت نکرده‌ایم». مردان داخل خیمه گفتند، رئیس‌جمهور اشرف‌غنی که اخیراً نسبت به مهاجران افغان ابراز عدم همدردی کرد، قبل از انتخاب شدنش در سال ۲۰۱۴ از این اردوگاه دیدار کرد و وعده‌ی کمک داد، اما طوفان و دیگران گفتند او به وعده‌هایش عمل نکرده است.

سید ظفرهاشمی، معاون سخن‌گوی غنی از ابراز نظر در این مورد خودداری کرد و پیشنهاد کرد به وزارت امور مهاجرین و عودت‌کنندگان تماس بگیریم. اسلام‌الدین جرأت نیز این ادعا را که فساد در جلوگیری از کمک به بی‌جاشدگان نقش داشته است، انکار کرد و گفت: «آن‌ها به‌صورت منظم از اداره‌ی مهاجرت سازمان ملل متحد، UNHCR، کمک دریافت می‌کنند». اداره‌ی مهاجرت سازمان ملل گفت به خانواده‌های بی‌جاشده در کابل غذا کمک نمی‌کند، اما در مناطق دیگر این کار را می‌کند. بااین‌حال، جرأت گفت: «آن‌ها کمک دریافت می‌کنند، اما تعدادی از آن‌ها حتماً بی‌جاشده نیستند». او افزود: «تعدادی واقعاً بی‌جاشدگان داخلی هستند... اما بسیاری‌ها مفت‌خورانی هستند که برای یافتن کار تلاش نمی‌کنند». مهرخدا صبر، رئیس بخش بی‌جاشدگان داخلی و حالت اضطرار وزارت مهاجرین و عودت‌کنندگان گفت که «بیکاری صرف مشکل بی‌جاشدگان داخلی نیست، یک مشکل ملی است». او افزود که درصد کوچکی از مردم در این میان هستند که واقعاً بی‌جاشده داخلی نیستند، «آن‌ها کسانی‌اند که کار و خانه‌ی شان را از دست داده‌اند... تعدادی از آن‌ها کوچی هستند». صبر گفت که وزارت مهاجرین دارد برنامه‌ی را برای بی‌جاشدگان داخلی در کابل طرح می‌کند که هدف آن انتقال آن‌ها به خانه‌های دائمی‌تر است. اما باورها در اردوگاه‌های کابل این است که حکومت تا حدود زیادی آن‌ها را به حال‌شان واگذار کرده است. بنابراین، جای تعجب ندارد که هرکسی که می‌تواند، کشور را ترک می‌کند. موسی گفت: «کودکان ما هر روز برای کار بیرون می‌روند و با آن‌هم بی‌کار می‌گردند» «چرا جوانان [کشور] را ترک نکنند تا صاحب کار و آینده‌ی شوند؟».

در صورت حمله‌ی طالبان بر قندوز، هیچ‌کسی در امان نخواهد بود. اسدالله گفت: «آن‌ها زن و دو کودک مرا کشتند». او خانواده‌اش در قندوز جا مانده بود - که در جاهایی که فعالیت طالبان بیشتر شده است معمولاً مردان این کار را می‌کنند. او امیدوار بود این گروه به زن و دو کودک خردسالش که بین چهار تا هشت سال داشتند، کاری نخواهند داشت. اما در جریان یکی از حملات طالبان آن‌ها در امان نماندند و همه کشته شدند.

نیبرگ، از اداره‌ی مهاجرت سازمان ملل متحد گفت که اوضاع امنیتی مانع بازگشت مردم به خانه‌های شان می‌شود. او گفت: «مهاجرانی در پاکستان هستند که در قندوز یا اطراف آن به خانه‌های شان می‌روند. ما یک برنامه‌ی آگاهی‌دهی داریم و به مردم می‌گوییم که برخی از مناطق برای بازگشت امن نیست، اما آن‌ها می‌خواهند برگردند و این تصمیم آن‌هاست». در یک اردوگاه کلان بی‌جاشدگان، در اردوگاه قرغه و همچنین در چهارراهی قمبر، همه‌چیز سازمان‌یافته‌تر است. وقتی یک گروه ده‌نفره در خیمه برای صحبت گرم‌گرم می‌آیند، یک گروه کوچک گفت‌وگو را به‌دست دارند. یکی از آن‌ها که نخواست نام واقعی‌اش را استفاده کند، گفت: «مرا طوفان صدا بزن». طوفان ۴۵ ساله که قبلاً در ولایت جنوبی تحت سلطه‌ی طالبان خشخاش می‌کاشت، هشت‌سال در این اردوگاه روی زمین دولتی زندگی کرده است. او گفت: «آن‌جا ناامنی است - جایی برای کار، رفتن و زندگی کردن وجود ندارد. اگر آن‌جا امنیت باشد، البته که می‌خواهیم به هلمند برگردیم. اما در حال حاضر، می‌خواهیم این‌جا بمیریم و به آن‌جا برنگردیم». برای برخی‌ها، حتی یک دیدار کوتاه هم غیرممکن است. حمیدالله گفت: «ما حتماً نمی‌توانیم برگردیم و ببینیم اعضای خانواده‌ی ما کجا دفن شده‌اند».

تغذیه یک خانواده با ۲ دالر

آن‌ها گفتند که برای بی‌جاشدگان، نه‌تنها پرداخت پول به قاچاقبران برای ترک کشور غیرممکن است، بلکه تأمین بسیاری از نیازهای اولیه نیز غیرممکن است. هرچند برنامه‌ی جهانی غذا گفت که به حدود ۴۵۰۰ خانواده بی‌جاشده در کابل کوپن‌های الکترونیکی توزیع می‌کند، در برخی از موارد، آن‌ها بسیار فقیرتر از آنی هستند که غذای‌شان را تأمین کنند. برای تعداد اندکی که می‌توانند کار پیدا کنند، مزد متوسط روزانه‌ی شان بیش از دو دالر نیست، با یک دالر می‌توان ۱۰ عدد نان خشک خرید نه چیز دیگری. محمد موسی، ۶۰ ساله، که با شش عضو خانواده‌اش در ماه جنوری به این‌جا رسید، گفت: «من در قندوز خانه داشتم که اکنون خرابه است. همسایه‌های ما کشته شده‌اند. ما آن‌جا را ترک کردیم بدون این‌که چیزی با خود بیاوریم». وی گفت: «حالا برخی روزها می‌توانم نان خشک برای خوردن پیدا کنم. کودکان ما ضعیف و گرسنه هستند». در هرجا کودکان خردسال وجود دارند. آفرین، چهارساله، نزدیک مادرش، فرزانه، نشسته است که چگونگی

کابل افغانستان - حمیدالله، پس از آن که از پسر جوانی می‌خواهد برایش آب آشامیدنی بیاورد، لحظه‌ی را به محیط اطرافش فکر می‌کند. این مرد ۳۵ ساله در مورد زادگاهش که نزدیک به مرز با تاجکستان است، گفت: «او، قندوز چه آب پاکی داشت. چه هوای پاکی». وی گفت: «این‌جا، همه‌چیز آلوده است. اطراف ما را زباله گرفته است. بین این‌جا چطور زندگی می‌کنیم». «این‌جا» بی‌کسب حمیدالله به آن اشاره می‌کند، یکی از اردوگاه‌های جدیدتری است که توسط بی‌جاشدگان داخلی ساخته شده است، بی‌جاشدگانی که اکثریت آن‌ها به دلیل جنگ و بی‌ثباتی از ولایت‌های دیگر فراری شده‌اند.

در حومه‌های شهری با جمعیت نزدیک به ۳.۷ میلیون، چندین اردوگاه این‌چنینی وجود دارد - کلبه‌های گلین و خیمه‌های زنده که توسط ریسمان و کیسه‌های پلاستیکی برپا نگهداشته شده‌اند و توسط گذرگاه‌های تنگ به هم وصل شده‌اند و فاضلاب از بین آن‌ها جاری است. حدود ۵۰ اردوگاه مخصوص بی‌جاشدگان داخلی در نزدیکی کابل وجود دارد که بزرگی آن‌ها از یک تعداد انگشت‌شماری از خانواده‌ها تا چند صد خانواده فرقی می‌کند. اگر مردم توانایی پرداخت ۳۰۰۰ دالر به قاچاقبران را که برای رسیدن به یونان نیاز است، می‌داشتند، تعداد افغان‌هایی که این کشور را به قصد اروپا ترک می‌کنند بیشتر می‌بود. به‌گفته‌ی سازمان بین‌المللی مهاجرت، حدود ۲۰۰ هزار افغان سال گذشته در کشورهای اروپایی درخواست پناهندگی داده‌اند. به‌قول اداره‌ی مهاجرت سازمان ملل متحد، تقریباً یک میلیون بی‌جاشده داخلی در کشور وجود دارند، کشوری که ۳۰ میلیون جمعیت دارد. منزیبرگ، مسئول ارشد روابط خارجی اداره‌ی مهاجرت سازمان ملل متحد برای افغانستان، گفت: «اکثریت بی‌جاشدگان بسیار فقیراند و هرگز توانایی مالی فرار به اروپا را ندارند». «اکثریت آن‌ها چنان فقیراند که در محله‌های فقیرنشین اطراف شهرها زندگی می‌کنند». اردوگاه حمیدالله یکی از اردوگاه‌های جدیدتر است و زمانی تشکیل شد که خشونت به قندوز بازگشت. این شهر سرانجام در ماه سپتامبر به تصرف طالبان درآمد. اسدالله، ۴۰ ساله که یک کارگر روزمزد در قندوز بود، به دنبال کارهای عجیب و غریب در کابل می‌گردد و با کفش‌دوزی روزانه بین ۱ تا ۲ دالر درآمد دارد. برای او، پرداخت پول به قاچاقبر به هدف پناهنده‌شدن در جاهای دیگر غیرممکن است. وی گفت: «پس انداز پول؟ کدام پول؟ پولی برای پس انداز کردن وجود ندارد». او گفت: «تنها گزینه‌ی ما عبور از مرز و رفتن به پاکستان است که احتمالاً گرفتار شده و دوباره به مرز فرستاده خواهیم شد». او اضافه کرد که اگر توانایی مالی ترک کشور را می‌داشت، این کار را می‌کرد. بااین‌حال، او نمی‌خواهد خودش را مدیون یک کشور خارجی احساس کند. او گفت: «کشور خودما همیشه بهترین است. اما بسیاری از افغان‌ها از فرصت استفاده کرده و راهی [کشورهای دیگر] از طریق مرز کنترل نشده شده‌اند».

گروه‌های حقوقی مشکلاتی را که فراروی مهاجران افغانستان در پاکستان قرار دارند، برجسته ساخته‌اند، کشوری که خودش با بحران بی‌جاشدگان داخلی خود، با داشتن بیش از ۴.۳ میلیون بی‌جاشده داخلی به دلیل جنگ در مناطق قبایلی، دست‌وپنجه نرم می‌کند. بسیاری از بی‌جاشدگان، در حالی که گزینه‌ی بی‌پول برای ترک وطن ندارند و در داخل کشور هم امکان جابه‌جاشدن آن‌ها کمتر است، در وضعیت‌شان گیر مانده‌اند.

«ترجیح می‌دهم این‌جا بمیرم و برنگردم»

برخی‌ها گفتند که اگر اوضاع امنیتی اجازه بدهد، آن‌ها ترجیح می‌دهد به خانه‌های شان برگردند. بااین‌حال، حکومتی‌ها می‌گویند که با چند مورد استثنا، اوضاع با ثبات‌تر می‌شود. نجیب‌الله دانش، معاون سخن‌گوی وزارت داخله‌ی افغانستان گفت: «ما در ولایت‌های متذکره [هلمند، قندوز، غزنی و ننگرهار] مشکلاتی داریم، اما اخیراً ما علیه داعش در ننگرهار دستاوردهای خوبی داشتیم. چندین عملیات نظامی در قندوز، هلمند و دیگر مناطق آسیب‌پذیر جریان دارند». «اوضاع روزبه‌روز بهتر می‌شود». نظر به آمار سازمان ملل متحد، از زمان تهاجم نیروهای امریکایی در سال ۲۰۰۱، سال ۲۰۱۵ مرگبارترین سال برای افغانستان بود و بیش از ۱۱ هزار تن از ملکی‌ها کشته و زخمی شدند. یک چهارم این تلفات کودکان بودند در حالی که یک‌دهم آن‌ها زنان تشکیل می‌دهند.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان در یافت کنید			
Subscribe to Daily Etilaat Roz		برای ادارات دولتی و شرکتها	
6 Months	120\$ USD	نشش ماهه	۳۰۰۰ افغانی
Annual	200\$ USD	یک ساله	۵۰۰۰ افغانی
		برای متعلمین و محصلین	
		نشش ماهه	۲۰۰۰ افغانی
		یک ساله	۴۰۰۰ افغانی
یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.			

- ❖ صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
- ❖ معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
- ❖ سردبیر: جواد ناجی
- ❖ دبیر خبر: عصمت الله سروش
- ❖ گزارشگران: نازنین شفایی، راحله رسیل، الیاس نونادیش
- ❖ ویراستار: عمران راتب
- ❖ صفحه آرا: هادی دریابی
- ❖ بازارباب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
- ❖ ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
- ❖ آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
- ❖ شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶۰
- ❖ مسئول توزیع: روح الله مرداوی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲

Abutaleb Mozaffari

سه دام مولوی حنفی

مولوی نذیر احمد حنفی بیچاره، در مصاحبه با خبرنگار زن خارجی گرفتار سه دامی شده که هیچ کدام، تنها به شخص ایشان مربوط نمی‌شود بلکه ناشی از سنت فرهنگی قوم و جامعه‌ی ایشان است. حتا ناقدان و فحاشان او نیز، از این آسیب‌ها بر کنار نیستند. این سه دام عبارتند از «نفاق»، «نگاه بدوی به زن» و «بی‌اطلاعی از تکنیک».

نفاق مد نظر من، یعنی این‌که تو در «جلوت» به گونه‌ی باشی که در «خلوت» آن گونه نیستی. مثلاً در بیرون: «قانون‌گرا»، «اخلاق‌مدار» و «مودب» نشان بدهی و در خلوت؛ «انارشیزست» و «لاابالی» و «یاوه‌گو» باشی. به عبارت دیگر میان سه ساحت «اندیشه»، «احساس» و «رفتارت» هماهنگی نباشد و «ظاهر» بر «باطن» منطبق نگردد. این گونه از نفاق، مشکل فرهنگی ما در تمام عرصه‌هاست. بسیاری از اندیشه‌ها، احساسات و آداب درونی ما نشده. این است که با آن‌ها برخورد دوگانه داریم. شاگردی که در روز امتحان دور از چشم ناظر تقلب می‌کند، رانندگانی که چراغ قرمز را رد می‌کنند، کارگران و کارمندی که دور از چشم کارفرما کم کاری را حق خود می‌دانند و رسواتر از همه مؤمنانی که عبادت را برای رضایت مردم انجام می‌دهند و بسیار موارد دیگر، همه مصداق‌هایی از نفاق هستند.

اولین دام مولوی قصه ما، همین بود. او، «ناهمزبانی» خبرنگار خارجی را برای خودش نوعی خلوت، تصور کرده بود و فارغ از حضور بیگانه، داشت با یاران خاص، حرف دلش را می‌زد. اما بی‌خبر از این‌که در مقابل دوربین است و این دام دیگر ایشان بود. یعنی بی‌اطلاعی از بیگانه‌یی به نام تکنیک که او را می‌پاید. حرف دل و باور قلبی ایشان همین نوع نگاه رایج در فرهنگ ما نسبت به زن است. یعنی فروکاستن زن به جنسیت محض. ما اگر مردی را تهدید کنیم، به زنش تهدید می‌کنیم اگر زنی را هم تهدید کنیم به جنسیتش، یعنی تجاوز به او تهدید می‌کنیم، آنهم تجاوزی که شهوت و خشونت رکن اصلی آن است.

انسان دور از نفاق، دچار این گونه خبط و خطاها نمی‌شود. چون او همه‌جا و در همه حال چیزی را که باور دارد بر زبان می‌آورد، حالا چه بر منبر عام باشد یا در بستر خاص.

Mohammad Agha Zaki

خبرنگاری که مدام پارس می‌زند!

خبرنگاری که در برابر گرفتن مقداری پول از اربابان‌شان، برای‌شان پارس می‌زند و برای خوش خدمتی و گرفتن پول بیشتر، بر اهانت جانب مقابل می‌پردازد و تملق و چاپلوسی را پیشه می‌گیرند، بسان دکانداران مفلوک‌اند. هر دکانداری، باید کالای خود را معرفی کند، به مشتری‌های خود هر روز؛ احترام فوق‌العاده‌ی بگذارد و برای هر کدام خط قرمزی در نظر گیرد تا جذب مشتری کند و پول بیشتری به جیب بزند. خبرنگاران که از این روش استفاده می‌کنند همانند کارگران روزمزد اند که در سر چهارراه‌ها بسیار اند و هر روز هم بیشتر می‌شوند. آن‌ها پول می‌گیرند و برای شما کار می‌کنند، هر کاری که شما داشته باشید. اما با این تفاوت که پارس نمی‌زند و برای درآمد ناچیزی عرق می‌ریزند و زحمت می‌کشند. این‌دست خبرنگاران، خدای‌شان پول است و شهرت و رسیدن به مقام‌های بانوی و حکومتی، با سیل می‌آیند و با سیل می‌روند. جنس و خاشاکی در مسیر بادهای طوفانی هستند، نه مسئولیتی، نه تعهدی و نه انسانیتی!

Ahmad Saeedi

سلام و علیکم و رحمت الله!

تعدادی زیادی پرسیده‌اند که چرا جان کری وزیر خارجه آمریکا به خاطر دوام حکومت وحدت ملی فرمان داد به عقیده من دویارچگی در حکومت وحدت ملی، از مسائل اصلی در عرصه سیاسی افغانستان برای آمریکا دانسته می‌شود. تداوم حداقلی وضعیت کنونی افغانستان و جلوگیری از هرج و مرج بیشتر در این کشور، در شرایطی که آمریکا به سوی انتخابات ریاست جمهوری می‌رود، برای کشور آمریکا اهمیت دوچندان پیدا کرده است. چون برای آمریکا پیروزی دموکرات‌ها مهم است. برای داکتر عبدالله عبدالله حفظ لقب رئیس اجرائی و برای اشرف غنی رئیس جمهور به تعویق افتادن لویه جرگه و کسب فرصت برای مدیریت جرگه.

برای آمریکا - که تشویش دارد فیصله و مدیریت لویه جرگه اوضاع را از کنترل حکومت وحدت ملی خارج می‌سازد چند ماه که از عمر حکومت بارک اوبا ما باقی مانده حفظ وضعیت فعلی در افغانستان اهمیت دارد. برای اشرف غنی که در گذشته برگزاری لویه جرگه را در سال چهارم ریاست جمهوری خود وعده داده است - این توافق فرصت می‌دهد تا عبدالله را بیشتر در دولت و در میان حامیان ضعیف بگرداند و بتواند اوضاع را مطابق میل خود تا آن زمان مدیریت نماید و چه بسا که امیدوار است تا با پیوستن احتمالی جناح‌هایی از طالبان و «حکمتیار» بتواند آن‌ها را در مدیریت لویه جرگه در همراهی با خود داشته باشد.

عبدالله عبدالله که نگرانی حمایت مردم از خود دارد، این فیصله آمریکا را فرصتی می‌داند تا لقب ریاست را برای خود حفظ کند و از خود به آمریکا یک چهره انعطاف‌پذیرتر و قابل تعامل ارائه دهد.

سفر وزیر خارجه آمریکا که در افغانستان به «حلال مشکلات» شهرت یافته، شاید رمق تازه‌یی به جان حکومت وحدت ملی بدمد و جایگاهش را بار دیگر تقویت کند، اما این حکومت را از فشار افکار عمومی برای اجرائی کردن تعهدات اساسی‌اش مبنی بر اصلاحات سیاسی و حکومت‌داری خوب در امان نخواهد گذاشت.

۳۰۰ زخمی در درگیری پولیس مقدونیه با پناهجویان

اطلاعات روز: سازمان «داکتران بدون مرز» اعلام کرده که بر اثر حمله‌ی پولیس مقدونیه به پناهجویان در مرز یونان ۳۰۰ پناهجو زخمی شدند.

اعضای این سازمان به خبرگزاری فرانسه گفته‌اند، بسیاری از پناهجویان زخمی به دلیل مشکل تنفسی به خاطر شلیک گاز اشک‌آور توسط پولیس مورد مداوا قرار گرفتند. زخمی‌های دیگر به دلیل شلیک گلوله‌های پلاستیکی مجروح شدند.

به نقل از رادیو زمانه، عصر روز صدها پناهجو در شمال یونان تلاش کردند از سیم‌های مرزی مقدونیه عبور کنند تا بتوانند به راه خود به سوی اروپای غربی ادامه دهند.

مأموران مرزی مقدونیه به سوی جمعیت پناهجویان گاز اشک‌آور، نارنجک بی‌حس‌کننده و گلوله‌های پلاستیکی شلیک کردند.

پناهجویان معترض از اردوگاه ایدومنی واقع در مرز مقدونیه بودند، آن‌ها با پخش اطلاعیه‌هایی برای این اقدام فراخوانده شده بودند.

اوباما:

بزرگترین اشتباهم در مورد لیبی بود

اطلاعات روز: باراک اوباما، رئیس جمهوری آمریکا گفته است که احتمالاً بزرگترین اشتباه دوران ریاست جمهوری‌اش ناتوانی در برنامه‌ریزی مناسب برای دوران پس از سرنگونی معمر قذافی، رهبر سابق لیبی بوده است.

به نقل از بی‌بی‌سی، آقای اوباما که در گفت‌وگو با شبکه‌ی فاکس نیوز به سوال‌هایی در مورد فراز و نشیب‌های دوران ریاست جمهوری‌اش پاسخ می‌داد، تأکید کرد که «البته مداخله‌ی آمریکا در مسائل لیبی کار درستی بوده است.»

حکومت معمر قذافی در اکتبر سال ۲۰۱۱ و در پی چند ماه تظاهرات و جنگ داخلی سرانجام با حمایت هوایی نیروهای بین‌المللی به رهبری آمریکا سقوط کرد.

اما گروه‌های متعدد شبه نظامی که در طول جنگ داخلی در نقاط مختلف این کشور شکل گرفته بودند، پس از سقوط رژیم، مایل به خلع سلاح و اطاعت از دولت مرکزی نبودند. هر کدام از این گروه‌ها مدعی حکومت بر لیبی یا بخشی از آن هستند و برخی از آن‌ها خود را «دولت» می‌نامند.

گروه داعش یکی از گروه‌هایی است که در لیبی پایگاه محکمی پیدا کرد. به این ترتیب هرج و مرج داخلی، لیبی را به کشوری بدون دولت تبدیل کرد که مبداء اصلی حرکت پناهجویان به سوی اروپا شد. در اوایل ماه جاری میلادی دولت وفاق ملی که مورد حمایت سازمان ملل متحد است وارد طرابلس، پایتخت لیبی شد و منتظر هستند که دولت خودخوانده‌ی «نجات ملی لیبی» قدرت را به آن‌ها واگذار کند.

این اولین بار نیست که آقای اوباما در مورد سرنوشته لیبی اظهار ندامت کرده است. او ماه پیش نیز به مجله‌ی آتلانتیک گفته بود که «عملیات نظامی خوب پیش رفت» اما «لیبی دچار آشفتگی» است.

او همچنین از فرانسه و بریتانیا به خصوص از دیوید کامرون، نخست‌وزیر بریتانیا برای آن‌که بعد از سرنگونی معمر قذافی «توجه خود را به مسائل دیگر معطوف کردند» انتقاد کرد.

آقای اوباما بزرگترین دستاورد دوران ریاست جمهوری‌اش را «نجات آمریکا از بزرگترین رکود اقتصادی» توصیف کرد.

داعش یک شهر سوریه را دوباره تصرف کرد

اطلاعات روز: یک شهر استراتژیک در شمال سوریه که چند روز پیش توسط ارتش آزاد سوریه از گروه داعش پس گرفته شده بود، بار دیگر به دست داعش افتاد.

به گزارش دیده‌بان حقوق بشر سوریه که مقر آن در لندن است، نیروهای ارتش آزاد سوریه در هفته‌ی گذشته شهر «الراعی» را از دست داعش آزاد کرده بودند. «الراعی» در نزدیکی مرز ترکیه قرار دارد و به لحاظ استراتژیک برای دو طرف از اهمیت ویژه‌یی برخوردار است.

همچنین درگیری‌هایی بین داعش و نیروهای ارتش آزاد در جنوب سوریه در ولایت درعا گزارش شده است و گفته می‌شود که مناطق مهمی در جنوب درعا به کنترل ارتش آزاد سوریه در آمده است.

ارتش سوریه در ماه‌های اخیر در برابر داعش به چند پیروزی رسیده است در ۱۵ حمل امسال نیروهای دولتی سوریه شهر قریبتین را از تصرف نیروهای گروه داعش خارج کردند.

پیش‌تر از آن نیز شهر باستانی پالمیرا را از کنترل داعش خارج کردند. بشار اسد، رئیس جمهوری سوریه پس گرفتن شهر باستانی پالمیرا از گروه داعش را نشانه‌ی «مؤثر بودن استراتژی سوریه و متحدانش در جنگ با تروریسم» توصیف کرد.

در سال ۲۰۱۵ نزدیک به ۶۰۰۰ پناهجوی زیر سن قانونی در آلمان ناپدید شده‌اند

اطلاعات روز: گزارش‌ها از آلمان حکایت دارد که نزدیک به ۶۰۰۰ پناهجوی زیر سن قانونی که شماری از آن‌ها شهروندان افغانستان هستند، در این کشور ناپدید شده‌اند.

دوچه‌وله، براساس اظهارات حکومت آلمان فدرال گزارش داده است که، ۵۸۳۵ پناهجوی زیر سن قانونی در سال ۲۰۱۵ در آلمان ناپدید شده‌اند. روزنامه‌های آلمانی به نقل از وزارت داخله‌ی این کشور گزارش داده‌اند که از ۸۰۰۶ پناهجویی که ناپدید شده بودند، تا به حال ۲۱۷۱ تن آن‌ها دوباره پیدا شده‌اند.

گزارش حاکی است که این ناپدید شده‌های زیر سن بدون همراه بزرگسال، در مجموع از افغانستان، سوریه، ارتره، مراکش و الجزایر به آلمان آمده‌اند. در گزارش آمده است که در میان این گم شده‌ها، ۵۵۵ تن شان کودک خردسال هستند.

براساس گزارش روزنامه‌ها، وزارت داخله‌ی آلمان دلایل این ناپدید شدن‌ها را ذکر نکرده است. این موضوع که چه کسی از ناپدید شدن کودکان و نوجوانان به این وزارت اطلاع داده است، نیز توضیح داده نشده است.

در آغاز ماه فروری وزارت امور خانواده‌ی آلمان اطلاع داد که هیچ نشانه‌ی مطمئنی از ناپدید شدن هزاران پناهجوی زیر سن قانونی در آلمان وجود ندارد. در این ارتباط به «شمارش چندین بار» یا دیگر اشتباهات در پروسه‌ی راجستر آن‌ها اشاره شده است.

انتقاد حزب سبزها

لوئیزا امتسبرگ، سخن‌گوی امور مهاجران حزب سبزهای آلمان به کانسرن روزنامه‌ها که مقر آن در شهر «اسن» است، گفت اسفبار است که ناپدید شدن نزدیک به شش‌هزار پناهجوی کودک و نوجوان زنگ خطر را برای حکومت آلمان به صدا درنیاورده است.

این نماینده‌ی حزب سبزها در پارلمان افزوده که این مایه‌ی نگرانی است که حکومت «خطرهای تن‌فروشی اجباری و بهره‌کشی را جدلاً در نظر نمی‌گیرد.»

در پایان ماه مارچ نمایندگان متعدد پارلمان اروپا طی یک نامه به این موضوع اشاره کردند که پناهجویان گم شده ممکن است قربانی باندهای جنایت‌کار در سطح اروپایی شده باشند، باندهایی که از قربانیان برای تن‌فروشی، بردگی یا تجارت اعضای بدن سوءاستفاده می‌کنند.

دفاعیه رئیس فیفا

در مورد قضیه اسناد پاناما

بودم هیچ مشکلی ندارد و شبهه‌ای بر آن وارد نیست و این اتهامات شرم‌آور است.

وی افزود: از تحقیقاتی که دادستانی سوئیس علیه من انجام می‌دهد، هیچ ترسی ندارم و کاملاً آرام هستم زیرا می‌دانم که هیچ شبهه‌ی در قرارداد وجود ندارد.

اسناد فاش شده فساد عظیم پاناما از دست داشتن رئیس جدید فیفا در قرارداد پخش زنده مسابقات لیگ قهرمانان اروپا خبر می‌داد. او زمانی که به عنوان دبیر یوفا فعالیت می‌کرد با شرکتی قرارداد پخش زنده تلویزیونی امضا کرده بود که صاحب آن شرکت، دو برادر ارجنتایی هستند که نام آن‌ها در لیست متهمان ردیف اول این پول‌شویی عظیم قرار دارد.

جانی اینفانتینو رئیس فدراسیون بین‌المللی فوتبال (فیفا) در جدیدترین مصاحبه خود درباره اتهامات برخی مبنی بر دست داشتن او در فساد و فرار مالیاتی عظیم در پرونده پاناما اظهار داشت که تمام این اتهامات شرم‌آور است.

پیش از این یک روزنامه مشهور آلمانی اسنادی را مرتبط به فساد عظیم پاناما افشا کرد که در این پرونده عظیم پولشویی، نام شخصیت‌های سرشناس سیاسی و ورزشی مطرح شدند که یکی از آن‌ها جانی اینفانتینو رئیس جدید فیفا بود.

در همین رابطه رئیس فیفا در مصاحبه اختصاصی با روزنامه کیکر آلمان اظهار داشت: قرارداد پخش تلویزیونی که من به عنوان مدیر قانونی یوفا امضا کرده

زلاتان:

پیر به دنیا آمدم و جوان از دنیا می‌روم

که دارم را تاکنون نداشته‌ام. این گونه به نظر می‌رسد که من پیر به دنیا آمدم و جوان از دنیا خواهم رفت.

همه چیز به ذهن شما بستگی دارد و سن تنها یک عدد است. این شما هستید که می‌توانید پیر بودن یا جوان بودن خود را تعیین کنید. شما جوان‌تر و سرحال‌تر از آن‌چه هستید که فکر می‌کنید. من امسال به این نتیجه رسیدم و ثابت کردم که جوان‌تر از هر زمان دیگری هستم.

من فوتبال بازی می‌کنم تا قهرمان شوم و جام‌های متعددی کسب کنم. هرگز از کسب افتخار خسته نمی‌شوم. تمام توان و فداکاری خودم را به خرج خواهم داد تا همراه تیمم به قهرمانی در تمام جام‌ها دست یابم.

زلاتان ابراهیموویچ، ستاره سوئدی پاری سن ژرمن، فصل جاری در ۳۴ سالگی هم عملکرد فوق‌العاده‌ی داشته و به نظر نمی‌رسد که فوتبال او رو به پایان باشد.

قرارداد زلاتان با PSG انتهای همین فصل به اتمام می‌رسد و او هنوز تصمیم قطعی خود برای آینده‌اش را اعلام نکرده است. او با ۳۴ سال سن، در ۴۲ بازی این فصل خود برای تیم پارسی موفق به زدن ۳۹ گل شده که آمار فوق‌العاده‌ی محسوب می‌شود.

زلاتان در آستانه بازی برگشت برابر منچستر سیتی در یک چهارم نهایی لیگ قهرمانان به وبسایت یوفا گفت: هیچ‌وقت از این بهتر نبوده‌ام و حسی

ویرینیا:

گول اول را بزنیم، کار رئال تمام می‌شود

مثل یک تیم متحد کار کنیم.

ما قصد داریم از این مرحله صعود کنیم و برای این هدف به برنابئو خواهیم رفت. می‌دانیم که بازی در این ورزشگاه تا چه اندازه سخت است. چه می‌توانم بگویم؟ می‌دانیم که بازی دشواری پیش رو خواهیم داشت اما قصد داریم همان‌طور بازی کنیم که در خانه بازی کردیم؛ با وجود این که برنابئو یکی از دشوارترین ورزشگاه‌های دنیا برای نتیجه گرفتن است.

رئال با همه ابزارهایی که در اختیار دارد مقابل ما قرار خواهد گرفت و ما امیدواریم که حداقل یک یا دو چانس گول‌زنی به دست آورده و آن‌ها را تبدیل به گول کنیم.

وینگر پرتگالی ولفسبورگ معتقد است که آن‌ها برای صعود به نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان کافی است تا یک گول در برنابئو به ثمر برسانند.

ولفسبورگ در بازی رفت موفق شد ۲-۰ رئال را شکست داده و همه را شگفت‌زده کند. آن‌ها امشب باید در برنابئو بازی برگشت خود را برگزار کنند که بی‌شک دیدار دشواری برای‌شان خواهد بود.

ویرینیا در رابطه با این بازی به وبسایت گول گفت: یک گول برای صعود کافی است؛ بلکه اما مهم این است که گول اول را ما بزنیم چون در آن صورت کار رئال تمام خواهد شد. برای این بازی کافی است مثل بازی رفت ظاهر شویم. باید همان‌گونه در زمین به هم کمک کرده و

رافینیا بازی با اتلتیکو را از دست داد

دقایقی بازی کند، در بازی روز شنبه برابر سوسیداد، تنها یک نیمه در زمین حاضر بود و انریکه ترجیح داد بین دو نیمه او را با اینیستا تعویض کند.

او در تمرین دیروز بارسلونا به دلیل گرفتگی عضلانی غیبت داشت و طبق ادعای رسانه‌های اسپانیایی، بازی برابر اتلتیکو را از دست خواهد داد. سرمربی بارسلونا قصد ندارد روی رافینیا مرتکب هیچ‌گونه ریسکی شود و به دلیل همین مصدومیت مختصر، به وی استراحت خواهد داد.

رافینیا ال‌کانتارا، هافبک تهاجمی باشگاه بارسلونا بازی فردا چهارشنبه برابر اتلتیکو مادرید را از دست داد.

بارسلونا فردا در ویسنته کالدرون بازی حساسی برابر اتلتیکو مادرید در پیش دارد. بازی رفت این دو تیم هفته گذشته با برتری ۲-۱ آبی‌اناری‌ها خاتمه یافت و حالا تیم مادریدی برای صعود به نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان به یک پیروزی ۱-۰ نیاز دارد.

رافینیا که پس از ۷ ماه مصدومیت، هفته گذشته برابر اتلتیکو توانست برای

ورزش

شورله: با تمام وجود

مقابل رئال بازی می‌کنیم

آندره شورله، هافبک ولفسبورگ عنوان کرد که او و هم‌تیمی‌هایش در مادرید تمام تلاش‌شان را برای کسب پیروزی خواهند کرد.

ولفسبورگ در بازی رفت به برتری ۲-۰ مقابل رئال رسیده ولی شورله معتقد است که با وجود این برتری، آن‌ها در بازی برگشت هم سخت تلاش می‌کنند تا راهی دور بعد شوند.

او گفت: روز سه شنبه با صد در صد تلاش‌مان ظاهر خواهیم شد. با تمام وجود خواهیم دوید.

ولفسبورگ در دیدار خود مقابل ماینز که روز شنبه برگزار شد با تساوی ۱-۱ متوقف شد و حال با این تساوی به مصاف رئال می‌رود. شورله در این رابطه گفت: البته که عملکردمان مقابل ماینز خیلی ضعیف بود. از وقتی رئال را ۲-۰ شکست داده‌ایم، تمام شهر از بازی روز سه شنبه صحبت می‌کنند و ما هم می‌دانیم کار آسانی نخواهیم داشت.

نصری: امیدوارم گواردیولا

من را حفظ کند

سمیر نصری قصد دارد در منچستر سیتی بماند و عنوان کرد که اگر گواردیولا او را بخواهد، بسیار خوش چانس خواهد بود.

پیگری در پایان فصل نیمکت هدایت سیتی را ترک خواهد کرد و گواردیولا جانشین او خواهد شد. بسیاری از بازیکنان در تابستان از این تیم جدا می‌شوند و نصری که پس از مصدومیت با گول‌زنی مقابل وست بروم کارش را شروع کرد، عنوان کرد که دوست دارد در تیمش بماند و با گواردیولا همکاری کند.

او گفت: نمی‌دانم زیرا هیچ‌وقت مشخص نیست، شاید او با ایده‌هایی به تیم اضافه شود. من مقابل او بازی کرده‌ام و به نظرم شایسته تقدیر است ولی فکر کنم آن بازی به ۵ سال پیش برگردد. موضوع دیگر این است که وقتی او بخواهد در تیم ما شروعی داشته باشد، این موضوع می‌تواند به من کمک کند که با آمادگی بیشتر برای او کار کنم و عطش بیشتری داشته باشم. همه دوست دارند طوری به میادین برگردند که آمادگی‌شان در بهترین فرم باشد. اگر در سیتی بمانم و با گواردیولا کار کنم، اگر او من را بخواهد، من بسیار خوش چانس خواهم بود و البته عطش فراوانی برای موفقیت نیز خواهم داشت.

کلوپ:

باید هم چنان حریص باشیم

سرمربی لیورپول به تمجید از مهاجم بلژیکی خود پس از پیروزی برابر استوک سیتی پرداخت. لیورپول با نمایشی هیجان‌انگیز موفق شد تیم استوک سیتی را در آنفیلد با نتیجه ۴-۱ شکست دهد. یورگن کلوپ، سرمربی لیورپول، پس از کسب این پیروزی به تمجید از عملکرد اوریگی پرداخت. مهاجم بلژیکی ۲ گول برای تیمش در دیدار امروز به ثمر رساند.

کلوپ گفت: اوریگی هنوز بازیکن جوانی است. باید صبور باشیم. او به خوبی می‌تواند کنار استوریج بازی کند و هیچ شکی در مورد این مسئله وجود ندارد. امیدوارم همچنان این ۲ مهاجم در مرز آمادگی بالا باقی بمانند چرا که ما هنوز بازی‌های زیادی را در ادامه فصل پیش رو داریم. امروز باید به بعضی بازیکنان استراحت می‌دادیم. ما به بازیکنان آماده در ادامه فصل نیاز داریم و همچنان باید حریص باقی بمانیم. از شرایط فعلی تیم بسیار خوشحال هستم. لیورپول پنجشنبه شب در دیداری سرنوشست ساز مقابل دورتموند در لیگ اروپا قرار خواهد گرفت.

قطعی شدن حضور لستر سیتی

در چمپیونز لیگ

با پیروزی تاتنهام در دیدار یک‌شنبه شب، فاصله این تیم با لستر سیتی به ۷ امتیاز کاهش پیدا کرد و این به آن معناست که اگر لستر در ۳ دیدار از ۵ دیدار باقی مانده پیروز شود، قهرمانی اش را قطعی خواهد کرد.

در مقابل، شاگردان لوئیس فان خال با شکست در دیدار یک‌شنبه شب، حالا ۴ امتیاز با منچستر سیتی فاصله دارند و کار دشواری برای کسب سهمیه چمپیونز لیگ در پیش خواهند داشت.

با شکست ۳-۰ منچستر یونایتد مقابل تاتنهام، حضور لستر سیتی در رقابت‌های لیگ قهرمانان برای اولین بار در تاریخ این باشگاه، قطعی شد.

شاگردان کلودیو رانیرو یک‌شنبه شب توانستند با نتیجه ۲-۰ ساندرلند را شکست بدهند و ۷۲ امتیازی شوند و با شکست منچستر یونایتد و با توجه به ۵ هفته باقی مانده، آن‌ها مطمئناً در بین ۴ تیم اول لیگ برتر قرار خواهند گرفت.

فان خال:

در ۵ دقیقه همه چیز را از دست دادیم

شدیم. روی گول دوم بهترین بازیکن ما در نبردهای هوایی، نبردش را مقابل بازیکن تاتنهام از دست داد. این اتفاق می‌توانست رخ ندهد.

سرمربی یونایتد در ادامه پیرامون چانس تیمش جهت کسب سهمیه لیگ قهرمانان اروپا گفت: تیم‌ها هنوز هم می‌توانند امتیازهای مختلفی را از دست بدهند. ما هنوز در کورس کسب سهمیه هستیم اما وقتی شما در چنین بازی نزدیکی شکست می‌خورید، بسیار شرایط دشوار می‌شود.

فان خال در پایان تاثیرگذاری تاخیر نیم ساعت بازی را بر عملکرد شاگردانش رد کرد: خیر در ۲۰ دقیقه اول بازی ما تیم برتر بودیم. نمی‌توانیم این نتیجه را با چنین دلایلی توجیه کنیم.

ونگر:

روی ضربات هوایی مشکل داریم

هستیم. نمی‌توان خیلی راجع به ضعف دفاعی حرف زد ولی اگر بخواهم به یک مورد اشاره کنم، آن ضعف در ضربات هوایی است. ما در این مورد به مشکل

خورده بودیم. می‌دانیم که کارول روی ضربات سر می‌تواند هر کسی را شکست دهد ولی ما نتوانستیم کار او را سخت کنیم. در طول بازی مشکلات زیادی نداشتیم و همچنین مشکلات فقط از مرکز خط دفاعی نبود بلکه بیشتر در کناره‌ها به مشکل خوردیم. وقتی ۲-۰ پیش افتادیم، تمرکز دفاعی مان از دست رفت. با حضور بازیکنی مثل کارول که می‌تواند از هیچ، گول بسازد، کارمان سخت شده بود. کارول آماده بود و می‌خواست بجنگد.

آرسن ونگر، سرمربی آرسنال پس از تساوی ۳-۳ تیمش مقابل وستهم عنوان کرد که شاگردانش روی توپ‌های هوایی ضعیف ظاهر شدند.

روز شنبه دو تیم به مصاف یک‌دیگر رفتند که بازی در نهایت با تساوی ۳-۳ به پایان رسید. اندی کارول موفق شد هت‌تریک کند که دو گول او با ضربه سر به ثمر رسید و حال شاگردان ونگر در شرایط خوبی برای قهرمانی قرار ندارند. پیروزی لستر و تاتنهام اختلاف امتیاز آرسنال با صدر را به ۱۳ رساند و این در حالیست که تنها ۶ بازی به پایان لیگ باقی مانده است.

ونگر در این رابطه گفت: اگر به خط دفاع ما نگاه کنید، ما سومین دفاع برتر

کرگر: یونایتد پسرفت کرده است

نسبت به تاتنهام است هر چند که تاتنهام در حال حاضر آماده‌تر است و فان خال هم درباره نحوه بازی کردن تیمش صحبت می‌کرد. در واقع یونایتد خوب بازی می‌کرد و ما این را در بین دو نیمه هم گفتیم. ولی خوب بازی کردن یونایتد به این شکل است که نمی‌تواند به گول برسد. تاتنهام می‌توانست پنج یا شش گول به ثمر برساند. مارسیال وقتی بازی ۰-۰ بود فقط یک موقعیت داشت.

فان خال گفته بود که «پیش از گول اول بازی خوبی مقابل آن‌ها ارائه کردیم» ولی فان خال فراموش کرده که درباره تاتنهام صحبت می‌کند نه رئال مادرید! اگر مربی تیم من این‌طور راجع به تیم صحبت کند نگران می‌شوم.

جیمی کرگر، اسطوره باشگاه لیورپول به انتقاد از وضعیت منچستر یونایتد پرداخت و گفت که آن‌ها از گذشته ضعیف‌تر شده‌اند.

یونایتد مقابل تاتنهام در وایت هارت لین با نتیجه ۳-۰ مغلوب شد و چانس کسب سهمیه این تیم بسیار کم‌رنگ شد. حال کرگر عنوان کرد که تحت هدایت فان خال، شرایط این تیم ضعیف‌تر از قبل شده است.

او گفت: به نظر می‌رسد آن‌ها رو به عقب حرکت می‌کنند. به نظرم فان خال اگر نتواند سهمیه بگیرد، فصل بعد سرمربی یونایتد نخواهد بود.

کرگر سپس درباره تمجید فان خال از تیمش پس از بازی گفت: منچستر یونایتد باشگاه خیلی بزرگتری

د ام ټي ان
له لورې د انټرنټ
نوې بکسې

د انټرنټ ۳
اوونيزې بکسې

د انټرنټ ۳
ورځنۍ بکسې

د انټرنټ ۲
شپنۍ بکسې

د انټرنټ ۵
مياشتينۍ بکسې

د انټرنټ نوې بکسې ته ښه راغلاست

ام ټي ان اوس تاسو ته ستاسو له اړتيا سره سمې بکسې وړاندې کوي. تاسو کولای شئ چې له ۳ ورځنيو، ۳ اوونيزو، ۵ مياشتيني او يا له ۲ شپنيو بکسو څخه يوه بکسه کي گډون وکړئ او کرډېټ مو وسپموي. د معلوماتو لپاره لاندې جدول ته مراجعه وکړئ:

د بکسې ډول	حجم	د بکسې لگښتونه	د اعتبار موده	د فعالولو طريقه
ورځنۍ	۴۰ ام بي	۱۵ افغانۍ	هماغه ورځ	۱۱ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
	۱۰۰ ام بي	۳۰ افغانۍ	هماغه ورځ	۱۲ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
	۲۰۰ ام بي + ۵۰ ام بي د فيسبوک لپاره وړيا	۵۰ افغانۍ	هماغه ورځ	۱۳ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
اوونيزه	۲۵۰ ام بي	۷۵ افغانۍ	۷ ورځې	۲۱ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
	۵۰۰ ام بي	۱۵۰ افغانۍ	۷ ورځې	۲۲ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
	۱ جې بي	۲۵۰ افغانۍ	۷ ورځې	۲۳ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
مياشتينۍ	۱ جې بي	۲۹۹ افغانۍ	۳۰ ورځې	۳۰ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
	۲،۵ جې بي	۳۹۹ افغانۍ	۳۰ ورځې	۳۱ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
	۴ جې بي + ۵۰ ام بي د فيسبوک لپاره وړيا	۴۹۹ افغانۍ	۳۰ ورځې	۳۲ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
	۸ جې بي	۷۹۹ افغانۍ	۳۰ ورځې	۳۳ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
شپنۍ بکسې د شپې له ۱۱ څخه د سهار تر ۷ پورې	۱۵ جې بي	۱۳۹۹ افغانۍ	۳۰ ورځې	۳۴ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
	۳۵۰ ام بي	۲۵ افغانۍ	۱ ورځ	۴۱ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ
	۳،۵ جې بي	۱۷۵ افغانۍ	۳۰ ورځې	۴۲ د ۳۴۴ شمېرې ته واستوئ

د لا زياتو معلوماتو لپاره له ۷۷۹ شمېرې سره اړیکه ونیسئ.
د سيمکارټ نټول اړين دي.

www.mtn.com.af MTN-Afghanistan MTNAF
Linked MTN-Afghanistan MTNAF

په هرځای کې له تاسو سره

یک پیشکش - دو مفاد

۳,۹۹
افغانی فی دقیقه

تماس به
۶ کشور جهان

این پیشکش به هندوستان، پاکستان، چین، مالیزیا، آمریکا و کاتادا قابل استفاده میباشد

برای اشتراک دایل نمایید
*۵۵۵*۴*۱#

۱۵
پول
فی دقیقه

تماس از افغان بیسیم
به افغان بیسیم

این پیشکش در کابل، پکتیا، پکتیکا، لوگر، وردک، پنجشیر، بسامیان، بلخ سرپل، جوزجان، سمنگان و قاریاب قابل استفاده میباشد

